

# Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 122

Izlazi srijedom

Zagreb, 22. lipnja 2011.



Hrvatski uljudbeni pokret  
Domoljubna i državotvorna  
hrvatska stranka  
ZAGREB

**Pobijedimo  
- konačno -  
troroge!**

Od idućeg broja "Glasnik" postaje "Hrvatski EU-glas". Izlazit će internetski na 64 stranice knjižne veličine. Naime, u tijeku su pripreme za njegovo tiskano izdanje, koje će biti nešto deblje: 64 stranice. Kada? Čim skupimo dovoljno predplatnika ili dok "Tisak" postane europski.

Hoće li "Hrvatki EU-glas" biti manje hrvatski od "Glasnika"? Bit će još hrvatskiji, uz to realniji i konkretniji. Ne smije se propustiti prilika za konačni povratak na Drinu!

Od sljedećeg broja, također, naši časopisi: "Država Hrvatska" i "Gradjanski" imat će, uz tiskano i besplatno internetsko izdanje. Prijavite se za nj.

**RAZBIJAMO I RUŠIMO HDZ/SDP SUSTAV  
PRIDRUŽITE NAM SE!**

Naklada  
96.000 primjeraka  
Glasnik je besplatan

Prijaviti se možete na hitrozov [hrvatska.uljudba@gmail.com](mailto:hrvatska.uljudba@gmail.com)

# AKO UISTINU POSTOJIMO ...

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb

Ako uistinu postojimo

Ako uistinu živimo

Onda zaista

Nikako i nikad

Ne možemo

Nikako i nikad

Ne ćemo

Umrijeti

Da

Obsjena prestaje i nestaje

Biće pak

Život pak

Ne može i ne će

Nikako i nikad

Prestati i nestati

Stvoreni

Rođeni

Od Boga dani

Ne samo

Tobože

Nasumce

Za priliku i prigodno

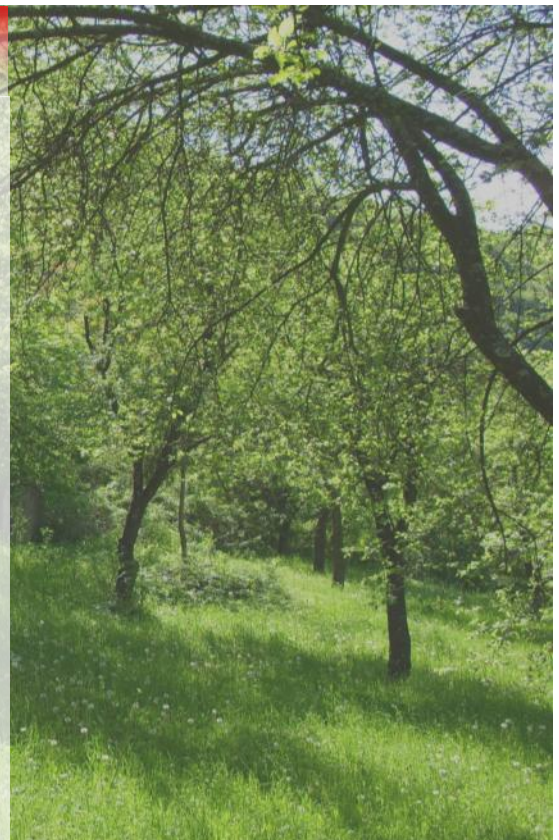
Nabacani

Nekom i negdje

Posloženi

## SADRŽAJ

Crvena petokraka zvijezda na kapama Radka Mladića i Mladena Bajića .....	2
Diana Majhen: Podivljali pravednik Josipović .....	5
Đivo Bašić: Prikaz nove knjige: dr. sc. Tomislav Dragun: "Štefan Füle & 40 Jaranen", I. knjiga (1).....	7
Mate Čavar: Srpska pravoslavna crkva je nacistička organizacija! .....	11
Akademik Josip Pečarić: Haaškom Tribunalu .....	12
prof. Žarko Marić: Jugo Novi list i srpski Majn Kampf .....	13
Don Ivan Grubišić: Hrvatskom vladaju idioti! .....	14
Milan Katić: "Lisinski": Prvi hrvatski slikopis (2) .....	15
Enes Midžić: Prebiranje po filmovima hrvatskog slikopisa (2) .....	19
Đivo Bašić: Boškovićeve točkaste teorije .....	25
"Borci za Hrvatsku" (2).....	22
Dr. Ante Pavelić: Jedna deputacija (2).....	23
Sveti hrvatski savez (4) .....	25
prof. Vladimir Čorović: Šumadinci pod vlašću novokomponovanih biznis-srba .....	26
Mile Boban: Hrvatska i Ustaštvo (8).....	27
Dr. Mile Budak: Bazalo (57. nastavak) .....	29
Josip Badalić D.I.: Božji pustolov (23. nastavak) .....	31



HRVATSKI ULJUDBENI POKRET  
Radno tijelo: **HRVATSKA ULJUDBENA VLADA**  
Pete poljanice 7 - 10000 ZAGREB  
00385-1-29.23.756; 29.23.757 (fax)  
00385-91-33.88.431  
00386-51-776-058  
[tomislav.dragun@gmail.com](mailto:tomislav.dragun@gmail.com)

Zagreb, na dne 16. lipnja 2011.

AMBASADA REPUBLIKE SRBIJE  
za Borisa Tadića, predsjednika R Srbije  
Pantovčak 245  
10000 ZAGREB

Co:

Ministarstvo vanjskih poslova i europskih  
integracija RH  
za ministra Gordana Jandrokovića  
Trg N. Šubića Zrinjskog 7-8  
10000 ZAGREB

Ministarstvo obitelji, branitelja  
i međugeneracijske solidarnosti  
za ministra Tomislava Ivića  
Trg hrvatskih velikana 6  
10000 ZAGREB

Predmet:  
Odobrenje **Skupova pomirenja**  
na području R Srbije.-

Cijenjeni g. Predsjedniče,

Potaknuti Vašem plemenitošću i širokogrudnošću, koja se očituje uvijek tijekom Vaših dolazaka u R Hrvatsku, kanimo i sami poći tim stopama, te ćemo u razdoblju **kolovoz-listopada 2011.** na području R Srbije organizirati **pet Skupova pomirenja**, i to kako slijedi:

(2)

### 1. Zrenjanin, Trg Joce Vujića, u 11.00 sati

Tema: "Obje su vlade napravile velik iskorak i značajan posao u rješavanju pitanja ratnih logora. Pri tome ne bih samo istaknuo logore u Stajićevu, Begejcima, Nišu, Sremska Mitrovica već je važno spomenuti i onaj u Lori. No, vode se istrage na obje strane i razmjenjuju podaci. Sudbine zatvorenika moraju biti riješene - objasnio je Tadić." ([www.jutarnji.hr](http://www.jutarnji.hr) - 24. studenog 2010.)

### 2. Knez Mihajlova ulica u Beogradu, u 11 sati

Tema: "Zapisnik sastavljen u istražnom zatvoru Ministarstva unutrašnjih poslova FNRJ na dan 11. lipnja 1949. godine po predmetu smrti uhapšenika Andrije Hebranga iz Beograda. Prisutni su: Članovi komisije: 1. Star. pom. jav. tuž. FNRJ Bogdan Perović, 2. U ime uprave zatvora - pretst. MUP FNRJ upravnik zatvora Pavle Baljević, 3. Liječnik-vještak Jovan dr. Bjelić. Zapisničar Nikola Mikšević. Početo u 5 sati i 45 minuta. Na osnovu odluke Javnog tužitelja FNRJ od 11. lipnja 1949. god. B-216/48 komisija u prednjem sastavu došla je u zatvor MUP FNRJ, gdje se pretstavlja da je izvršio samoubojstvo vješanjem uhapšenik Andrija Hebrang." (Zatvorski zapisnik)

### 3. Zemun, Trg Branka Radičevića, u 11.00 sati

Tema: "Prema najavi, u četvrtak 24. rujna 2009. u 17.00 služit će se sv. misa zadušnica u Bazilici Srca Isusova, Palmotićeve 31 u Zagrebu za 35 hrvatskih mučenika, visokih časnika, generala i pukovnika Hrvatske vojske NDH, koji su nakon Bleiburga, 7. srpnja 1945., iz zagrebačkog zatvora Nova Ves, uz sva usputna ponižavanja i vrijeđanja, otpremljeni vlakom u Beograd, gdje im je upriličeno tzv. suđenje i gdje je 18 generala osuđeno na smrt, što je uz teška mučenja izvršeno upravo 24. rujna 1945. Za tjelesne ostatke im se ne zna. Ostali su osuđeni na tešku robiju, gdje ih je većina umrla ili ubijena. Ti časnici mučenici su: Artur Gustović, Đuro Grujić, Tomislav Sertić, Ivan Markulj, Ivan Tomašević, Slavko Skoliber, Zvonimir Stimaković, Mirko Gregorić, Bogdan Majetić, Franjo Dolacki, Muhamed Kromić, Antun Nardelli, Julio Fritz, Josip Šolc, Vladimir Metikoš, Rudolf Lukanec, Miroslav Sacher, Ivan Severović, Romuald Manola, Ivan Kurelac, Dragutin Mesić, Rudolf Setz, Mićo Mičić, Zvonimir Jakšić, Vladimir Majer, Petar Sabljak, Anđelko Grabić, Ivan Pojić, Nikola Mikec, Zlatko Šintiće, Franjo Džal, Antun Schuh, Hinko Hubl, Julio Niderlender, Dragutin Čanić." ([www.pobijeni.info](http://www.pobijeni.info) - 22. rujna 2009.)

(3)

**4. Ravna Gora, uz spomenik Čiči, u 12.00 sati ili Glavni trg u Pirotu,  
11.00 sati**

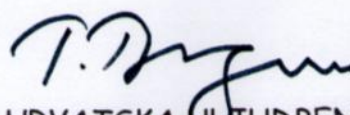
Tema: "Ploča i spomenik četničkom vođi Draži Mihailoviću podignuti su tokom devedesetih godina na Ravnoj gori, što je označilo prvi korak ka oživljavanju Ravnogorskog pokreta. Kao kazna za sva jednopartijska tumačenja istorije od 1941. naovamo, kao izraz frustracije pobeđenog ili eskalacije nacionalizma, tek krajem XX veka u Srbiji je došlo do ekstremnog buđenja četništva i njihovog, opet, jednostranog tumačenja istorije. Po tom tumačenju, kako je vreme pokazalo, ni Ravna gora nije smela ostati jedino spomen-obeležje đeneralu Draži." ([www.vreme.com](http://www.vreme.com) - 9. avgusta 2007.)

**5. Požarevac, ispred rodne kuće Slobodana Miloševića, u 12.00 sati**

Tema: "Miroslav Milošević koji nije ni u kakvom srodstvu s pokojnim predsjednikom zabio je kolac kako bi se uvjerio da se 'zao duh' neće vratiti, javlja Glas javnosti. Rekao je kako je obavijestio policiju o svojim namjerama, ali ga policija nije privela. Policija u Požarevcu nije objavila priopćenje o izgredu." (dnevnik.hr - 6. ožujka 2007.)

Molimo suglasnost za Skupove pomirenja, termin i dolično redarstveno osiguranje.

S poštovanjem



HRVATSKA ULJUBBENA VLADA

dr. sc. Tomislav Dragun

predsjednik



# Hrvatska knjižara

internetska knjižara i antikvarijat  
[www.knjizara.hrvatskauljudba.hr](http://www.knjizara.hrvatskauljudba.hr)  
[hrvatska.knjizara@gmail.com](mailto:hrvatska.knjizara@gmail.com)

Vam predstavlja nova izdanja knjiga:  
**dr. sc. Tomislav Dragun**



**Pogledajte, ovako su nas  
opljačkali Ivica Todorčić,  
Dubravko Tomljanović, Božo  
Prka, Mladen Jurković, Josip  
Đakić, HDZ i Mladen Bajić**

**2. zloća: Hrvatski  
domovinski fond**

**Pogledajte,  
ovako su me opljačkali  
HDZ i Mladen Bajić**

**1. zloća: Štedionica Dukat**



## ZBOG NAS, DA NAM SE NE PONOVI

*Diana Majhen, Zagreb*

Kako se REKOM nikako ne smije shvatiti olako, između ostalog, najbolje dokazuje izjava Nataše Kandić, ravnateljice srpske nevladine organizacije Fond za humanirano pravo, te jedne od stupova REKOM-a.

Prije neki dan, Nataša Kandić je izjavila kako će prikupljanje milijun potpisa za osnivanje REKOM-a trajati SVE DOK DRŽAVE BIVŠE JUGOSLAVIJE NE DONESU ODLUKU O FORMIRANJU KOMISIJE.

Ako ovo nije nasilje, onda doista ne znam što jeste.

Nije se do sada nikada dogodilo da skupljanje potpisa za bilo što na ovom svijetu, traje tako dugo dok se ne skupi dovoljan broj potpisa. Koliko bi to trebalo biti, 10 godina, 20 godina, vječnost? Hoćemo li mi već odavno biti mrtvi i pokopani, a njihovi unuci će i dalje hodočastiti Hrvatskom i uvjeravati naše potomke u onu staru srpsku 'Tko nas, bre, zavadi' tražeći njihov potpis?

Sad pazite ovo: u Hrvatskoj građani imaju pravo na referendum o nekom pitanju tek ukoliko prikupe blizu pola milijuna potpisa (deset posto od ukupnog broja birača u RH, a svi znamo što su to birači u RH: živi, mrtvi, rođeni, nerodjeni, odseljeni, doseljeni i tako nekoliko puta itd.) u roku koji nije duži od 15 dana. Tek nakon što se potpisi prikupe u tom roku, vlast može eventualno dozvoliti potpisnicima da se referendum o tom za njih očito važnom pitanju i održi. Ako se referendum i održi i ako se na isti odazove većina građana, to još uvijek ne obvezuje Vladu da postupi po rezultatima referenduma.

A što radi REKOM?

Prvo, pokušava nametnuti svoje političko mišljenje Hrvatskoj temeljem prikupljanja potpisa na području stranih država, uključivo i one koje su Hrvatsku razarale, uništavale i pljačkale.

Drugo, sam je sebi produžio rok za potpise na neodređeno vrijeme, očito zbog toga što njihovu ušljivu inicijativu žele podržati tek malobrojni.

Treće, uopće ne traži referendum, nego na temelju samo prikupljenih potpisa traži da Vlada donese odluku koja je ujedno i protuustavna.

Sad usporedimo dva scenarija: prvi, vezan uz potpise koji su se prikupljali u svezi Zakona o radu, gdje je više od 800.000 hrvatskih građana dalo potpis u roku od 15 dana bez ikakvih posebnih uloženih financijskih sredstava, a Vlada se nije udostojila čak ni raspisati referendum, i drugi, vezan uz potpise u svezi Rekoma gdje će hrpa transjugoslavenskih marginalaca podmazanih milijunima i milijunima eura podrijetla iz drugih država eventualno za par mjeseci skupiti 100.000



**Gotovina i Sopta prijavljeni za zločine u Grahovu i Glamoču**

potpisa u Hrvatskoj što u smislu legitimnosti ne predstavlja ama baš ništa (pa toliko u Hrvatskoj ima četnika i članova njihovih obitelji), nakon kojeg hrvatska Vlada donosi odluku o prihvaćanju njihovih zahtjeva?

Netko je tu očito ozbiljno poremećen. Ako ta šarada od inicijative uspije, što možemo slijedeće očekivati? Kinesko-hrvatsku inicijativu za besplatno ljetovanje na Jadranu, koja je sama sebi dala za cilj da skupi milijun potpisa na području Kine i Hrvatske i onda ultimativno od hrvatske Vlade zatraži da osigura besplatno ljetovanje svim Kinezima i Hrvatima na Jadranu?

Nadalje, ja doista nikako ne mogu shvatiti kako to da ljudima koji su bili žrtve agresora, taj isti agresor, preko neke organizacije, koja je po meni sve, samo ne hrvatska, ide objašnjavati kako u biti agresor nije ni postojao.

To bi bilo isto kao da je nakon WW2 Njemačka saveznicima objašnjavala kako rata zapravo nije ni bilo u pravom smislu te riječi, te kako su i saveznici jednako krivi za taj rat.

Još gore.

Isto kao da je Njemačka tražila hapšenje i osuđivanje savezničkih vojnika, zato što su se usu-

dili braniti od njemačke agresije i pri tome, naravno, ubili kojeg Nijemca.

Jesmo li svi mi žrtve masovne halucinacije kada se prisjećamo Domovinskog rata?

Jesmo li izmislili one jugočetničke horde, ona spaljena sela i gradove, one masovne grobnice, klanja i silovanja?

Jesmo li pomiješali teritorij na kojemu se taj rat vodio, pa smo krivo uvjereni kako se vodio u Hrvatskoj, a zapravo su stradavali srpski gradovi i srpsko tlo?

Hoće li nam REKOM objasniti kako se sve to zapravo nije događalo, nego smo se, eto, malo porječkali sa susjedima, podjednako smo krivi, pa trebamo skupa sjesti, to priznati i prebrojiti žrtve i 'žrtve' skupa.

Ja osobno nikada neću pristati na ovakvu podvalu. A ne bi smio ni hrvatski narod.

Jer, dopustiti da nam istinu o Domovinskom ratu pišu oni koji nisu u njemu sujelovali, oni koji su se nadali kako ćemo izgubiti, oni koji su dio zemlje koja je izvršila agresiju na sve nas, po meni je izdaja bez premca.

Izdaja svih onih koji su dali svoje živote kako nam danas ne bi četnička jugočizma bila na glavi. Izdaja onih koji su ostali iza njih, djece, udovica, roditelja koji nikada neće skinuti crninu. Izdaja svojih suboraca. Izdaja svake hrvatske žrtve od strane srpske agresije.

U konačnici, izdaja hrvatske hrabrosti i hrvatskog srca, jer je Hrvatska na tome stvorena i na tome obranjena.

Srbija i antihrvatske snage pisale su nam povijest pola stoljeća. Dok sve nije završilo u krvi. Našoj, hrvatskoj krvi.

I zato, NE Rekom-u!

Zbog nas, da nam se ne ponovi.



**Republika Srbska tuži Gotovinu, Krstičevića, Glasnovića i Soptu?**

## MLADEN BAJIĆ, ZMAJ OD sv. LORE MUČENICE

Slovenski azilče da si zdravo!

*Prof. dr. sc. Ivo Biondić, Zagreb*

*prema: Vinodolski dolče da si zdravo!*

Presvijetli mi Doc,

prije svega, neizmjerena ultra Vam HVALA, glede promicanja priznanja premilom nam Mladenu Bajiću, Zmaju od sv. Lore Mučenice.

1. Iako će ga, zasigurno, osobno zaveseliti, dizajner ovih priznanja (Otto Reisinger), mogao bi nam praviti problema. Naime, glede međunarodna ugleda i šire, taj prežitak (artefakt) kao podloga nagradi, koji, u "normalnom slučaju" (a što je uopće u Lijepoj Našoj više normalno), umjesto jednom Baji, završava u loncu/tavi, navodno, brat-bratu stoji cca 300.000 Eura. Možda i više!

2. Druga je stvar, što je jedne kobne subotnje šetnje od "Kavkaza" do "Preradovićeveca", to "čudo od Krumpira" (poput nestala "Čuda od naive"), jednostavno izgubljeno, pače, moguće, i ukradeno. Nakon šoka mi, glede spomenute cijene ter kako ću izaći Otteku na oči, još veći šok mi je priredila najmilija, kad je primijetila: kako je spomenuto "čudo" čudom nestalo iz špajze ter neodgovorno izbjeglo neugodni susret u loncu odn. tavi, glede nam nedjeljna ručka. Inače, najčešće nedjeljom, ponekad i svake srijede, krkam(o) prekomjerno janjetinu preko u "Dva Goluba", amblematično mjesto "slave i strave", glede neustrojbe hrvatske desnice, što god to značilo. Na tom "desnom grobištu", koje sam kao revnosni Udbaš, dakako, po zadatku pratio, vidio sam mnoge (ne)znane današnje (izvan) haaško-remetinačke čimbenike. O tom potom!

3. Vratimo se tom, recimo, "čudu od Like". Naime, kao svaki pravi Likota (i to, naglašavam, iz Gornje Like), ne mogu zamisliti ručak, pa još nedjeljni, bez Kartoffell-veselja. S tim u svezi, ako je i spomenuto "čudo" završilo u nečijem (drugom) loncu/tavi, više je nego dobro. Uostalom, ostalo je Bajino priznanje: gdje je, onkraj razvikana nam prijatelja dizajnera čuvena Borisa Lj., za vjekove-vjekova zabilježen, kako nam priznaju, više lijevi nego desni, više nego uspjeli taj Ottek-Ivekov Zve-

kanluk. Aferim!

4. Čemu, onda, ova poduža jadicovka, premili mi Doc. Naime, Ottek je tipični žitelj srednjoeuropejstva (to nam je netom potvrdio i Sveti Otac Papa, doslovce: sv. Otac Otac, kako izvješćuju mnogi mediji), ali uz nešto, tobože, povećanih "škotskih gena". Naime, s tim i oko toga, Ottek bi mogao tražiti veliku odštetnicu, glede bez Vam pitanja: pribijanje "Bajine prednjice & stražnjice" na novopokrenutom "Mladenu". Druga je priča, tko i koliko "Škota" zapravo sjedi za Ottekovim stolom (početak Gajeve, gdje je privremeno stoloravnatelj). O tome, i uopće glede stoloravnateljstva (vođeci je "Milošću obdaren Milan Vuković"), andersmall.

5. Ipak, budite beze brige, presvijetli mi Doc. Kako tipičan srednjoeuropejac, već rekoh, Ottek je normalni politički Hrvat, tipična kategorija starčevićanske posvjedočenosti, inače, gotovo nepoznata, dakle, endemska vrsta, u raskošnom nam vrtu hrvatske pravaške desnice. Bože moj! Što bi učinio da se digne starina - Antuka polusrbini (to tvrde standardni povjesničari), kad bi nam ispod Nebodera sreo sretno okupljene prvake Holding-pravaške platnospiskovne usmjerbe. Aferim!

6. Sve u svemu, već ću danas (oko podne) isposlovati sudopuštenicu, glede Vam prava: kako bi „Bajina prednjica & stražnjica“, toplo se ufam: zvekanovske usmjerbe, krasila toliko nam željkovani „Mladen“.

Harno,

zasad Vaš dezazilizirani

*Zmaj od Tanaisa*



**Prahaarvati**

## HRVATSKI AKTUALNI PREGLED

*Mate Ćavar*, Zagreb – 9. lipnja 2011.

### U Zagrebu pokrenut novi tjednik pod nazivom "Aktual"

Ovih dana u Zagrebu je izašao prvi broj novog tjednika pod imenom Aktual slično nazivu našega HAP-a. Ovdje ne bismo iznašali naše mišljenje o ovome tjedniku osim jedne vijesti, koje nema niti u jednim drugim tiskovinama ili pak elektronskim sredstvima priopćivanja. A to je da je u RH prigodom posjete Pape Benedikta XVI. otkriveno više ćelija muslimanskih kamikaza.

### Zašto Stipe Mesić i dalje nastavlja sa destabilizacijom RH?

U vrijeme jugokomunističke "trkače" za 25. svibnja, kao rođendan JBT-a i ove se godine u Kumrovcu okupila jugokomunistička crvena kaljuža koju je predvodio bivši predsjednik RH umirovljeni Stipe Mesić. Toga udbaškog jugosatrapa i dalje financira Vlada RH iz državne riznice koju mi svi i te kako punimo. I onda pitanje je što radi Stipe Mesić po tim jugoorgijama?

Tepanje srpskim četničkim zločincima!

Evo svi vidimo kako se ponaša tribunal UN-a u Haagu, u odnosu na srpske agresorske zločince, kojima se na sve načine udovoljavaju svekolike želje dok ih isti četnički dželati vrijeđaju na sve načine od Šešelja do Mladića. Srbima se sve prašta. Zamislimo se da se na isti način ponašaju hrvatski branitelji, koje taj isti sud kažnjava kao ratne zločince zato što su se usudili braniti svoju međunarodno priznatu Slobodnu Hrvatsku Državu.

### Zašto se tajnovito skrivaju velikosrpski apetiti!

Nitko nije u RH htio prenijeti vijest kako je Milorad Dodik 25. svibnja imao okrugli stol u Banjaluci, gdje su ponavljane monstruozne laži o osamsto tisuća srpskih žrtava u ratnome radnom logoru NDH Jasenovcu, odakle je upućena nekakva deklaracija, svim zemljama svijeta gdje se traže od RH nekakve ratne reparacije tim izmišljenim skoro milijunskim žrtvama. A kako i ne bi kada drugovi Mesići, Josipovići, Bebići uživaju u tim lažima.

### Židovka gospođa Esther Gitman istražuje!

Jedna odvažna Židovka, gospođa Esther Gitman, u naše vrijeme, otkriva svekolike laži na hrvatski Stepinčev narod, koji se na sve načine protivio progonima na rasnoj osnovi. Bila je iznenađena kada je utvrdila da je **čak dvadeset i sedam visokih časnika HOS-a bilo u NDH židovskog podrijetla** kao i pravoslavnih ministara i dužnosnika na svim razinama u NDH.



*Esther Gitman*

## Papa Benedikt XVI. čini medvjedu uslugu Hrvatima!

Papa Benedikt XVI. vjeruje da čini dobro djelo hrvatskome narodu kada nas želi vidjeti u EU. Dok većina hrvatskoga naroda dobro zna da nam je ulazak u ovakvu EU najveće zlo koje nas može zadesiti. Bruxelles je za hrvatski narod daleko opasniji i od Beča i od Budimpešte, pa i Beograda, koji Hrvate nije uspio uništiti, kroz cijelo vrijeme postojanja prve i druge jugotvorenine!

## Teške obmanjujuće uvrede predsjednice Vlade RH!

Gospođa Jadranka Kosor se pretvorila u pokondirenu predsjednicu, te zbog borbe za svoju političku karijeru i u EU poručuje hrvatskim braniteljima da će upravo njima posvetiti ulazak RH u tu tvorevinu, dodajući kako je to za dar Hrvatima za dvadesetogodišnjicu suverene i neovisne RH. Nije ova gospođa Jadranka Kosor naivna da ne vidi tragediju ulaska RH u EU.

## Ujedinjenje državotvornih Hrvata ili propast!

Ako se u hrvatskome narodu ne ujedine državotvorne snage prije dolazećih izbora onda se

ne će imati za koga glasovati. Zato je poruka svima koji vole Hrvatsku, svima kojima je budućnost hrvatskoga naroda na srcu, da bez bilo kakvih uvjeta dogovore zajedništvo dok je još ima vremena za to. Oni koji zbog osobnih karijerističkih razloga ne žele državotvorno zajedništvo nisu dostojni da budu na čelnim pozicijama bilo koje političke organizacije.

## Danas je Hrvatima najbitnija borba za Slobodnu Hrvatsku Državu!

Ponovno se nalazimo pred križanjem kojim putem poći isto kao u Starčevićovo vrijeme. Onda nam je on Starčević pokazao pravi put sa svojim pozdravom: Bog i Hrvati! Ni s Bečom, ni s Budimpeštom, ni s Beogradom, ni s Bruxellesom. Sve drugo je za suverenu Republiku Hrvatsku propast hrvatskoga naroda! Opet nam trebaju novi Starčevići koji jasno prepoznaju da nam bez jedne državotvorne povezanosti nema spasa! Bit ćemo potpuno uništeni u EU!

## Slobodna Hrvatska Država nema cijene!

Za razliku od Sanaderove i Jadrankine krilatice:

*"Da nema cijene ulasku RH u EU"*

Ujedinjeni državotvorni Hrvati i Jadranki Ko-

sor kao i Vesni Pušić i svima poručuju

*"Da nema cijene Slobodnoj Hrvatskoj Državi, RH!"*

Ta vidimo tko sve vlada EU i što se tamo već sada zbiva! A tek što čeka sve manjebrojne narode u ovakvoj EU. Nezaposlenost, štrajkovi, nemiri, lude krave i zaraženi krastavci! Grčka, Irska, Portugal, Španjolska...



**Ujedinjeni hrvatski navijači**

## HOMO - PROVOKATORI! VAN IZ HRVATSKE!!! (1)

*Mladen Schwartz, Zagreb*

### GRAĐANI SLOBODNOGA GRADA ZAGREBA!

Unatoč opetovanim pozivima i upozorenjima što smo Vam ih upućivali mi iz **NOVE HRVATSKE DESNICE** kao i nama bliske udruge te ugledni pojedinci, zauzeti za dobrobit, čast i dostojanstvo hrvatske nacije, ponovno ste dopustili da prostor glavnoga grada sviju Hrvata oskvrni nastrana, iz inozemstva dirigirana rulja besramnih provokatora sa svojim razvratnim i neukusnim spektaklom

### PORNO – PEDO – PEDER – PRIDE – PARAD.

Pozivamo ponovno na mobiliziranje svih zdravih snaga u hrvatskom narodu i državi, e da bi se jednom zauvijek stalo na put divljanju homorulje za račun njihovih gospodara, međunarodne judeomasonske internacionale, koja je odlučila sijanjem dekadencije oslabiti obrambenu snagu hrvatskog naroda, kako bi ga se što lakše uguralo u nove, superjugoslavenske integracije, u kojima će izgubiti i zadnje ostatke ostataka svoje samosvojnosti i samobitnosti, te se konačno preseliti u carstvo bivših naroda!

Neka bude jasno da su redovite PPPP-provokacije dio jedinstvenog plana da udružena fronta titovaca-partizančina, komunjera i jugoslovenčina, feministica i anarhista, lijevih liberala, fanatika eurointegracije i agenata Haaškoga tribunala, špijunškoga žutotiska, izvanjskih guvernera i unutarnjih mesičevskih izro-

da, - napokon uspije u svojoj nakani likvidacije krvlju naših junačkih ratnika izvoštene hrvatske države!

Na istom se poslu našao unutarnji i vanjski neprijatelj, crvena kumrovečka zvjezdurina anfifašizma ide ruku-pod-ruku s lezbačama zaljubljenima u hrvatsku dušmanku Carlu del Ponte, zajednički stupa arogantna avangarda specijalnog rata protiv republike Hrvatske, a naivni im, zalučeni i zavedeni puk nasjeda, jer je dobio novu kost razdora da se zabavlja u nedostatku pametnijeg posla: imaju li homoseksualci prava ili nemaju. Pravi ili hinjeni mužoljubi nametnuli su se preko objavljenih općila takozvanoj javnosti, kao čimbenik s kojim se računa, kao faktor i faktum, nedodirljiva veličina demokracije, prema kojoj treba biti civilizirano tolerantan, s kojom valja nastupati u rukavicama, jer to od nas tobož traži nekakav fantomski svijet, jer je takav trend i duh vremena, a njih se, to je jasno, mora bez pogovora poštivati i prihvaćati!

### Mi mislimo drugačije!

Mi mislimo da nismo dužni pridržavati se načela dekadencije, da ne trebamo slušati strane zapovijedi, da ne moramo potpisati vlastitu propast. Mislimo da je nedostojno pristati na





**Možete li zamisliti Gay Pride u Mostaru?**

tragikomičnu podvalu kako je *homo* normalno i moralno, a *hetero* da je, što današnji bukači tvrde, plod krivog odgoja i socijalna konstrukcija, dakle podlo, nastrano i nenaravno!

### **Hrvatski narode!**

Ne daj da od tebe rade budalu! Pokušaj misliti svojom glavom, zdravom pameću svoje naravi, jednostavnom mudrošću svojih preda! Zatraži od svojih demokratskih antifašističkih politikanata da Ti polože račun o novcu što je otet plodovima Tvojega mukotrpnog rada, kako bi se održavale sramotne protuhrvatske priredbe poput današnje! Zahtijevaj od vladajućih izroda da konačno počnu štiti Tvoj interes, umjesto da se ulagaju pomodnim svinjarijama uveženim iz neprijateljskoga nam inozemstva i podilaze agentima njihova specijalnog rata na hrvatskom tlu!

Daj neodgodivi otkaz "narodnim predstavnicima" koji trpe, zagovaraju i financiraju javnu sablazan na hrvatskim ulicama!

Stop homoseksualnom infiltriranju u javni život, izrugivanju obitelji, razaranju naravnih ljudskih sveza, kvarenju i zavođenju hrvatske mladeži!

Učinimo zajednički sve, da ovo bude posljednja Porno-Pedo-Peder-Pride-Parada, da se više ne ponovi ovakvo ponižavanje hrvatskog naroda, da se nesretni bolesnici nastranih mužoljubnih sklonosti odgurnu, ako već ne u tamnice i logore, što nikada nismo zahtijevali, a onda u prostore duševnih bolnica ili privatne prostore svojih domova, gdje ih u njihovoj nesreći nitko ne će uznemiravati!

Sjetimo se kako "gejovi" prolaze u nacionalno, pa možda i

vjerski svijesnijim narodima, u Poljskoj, Srbiji, Rusiji. Mislimo i mi na svoju Hrvatsku, spašavamo je od svih ugrozbi, zala i nevolja. Ne dajmo da olako propadne. Ne slušajmo gospodara i neprijatelja, slušajmo glas Boga i nacionalne savjesti!

Borimo se za zdravu, samosvjesnu, ponosnu, borbenu Hrvatsku, koja ne navlači dekadentne rukavice, koja nastrane pojedince stavlja na svoje mjesto, koja ne dopušta da se širi ideologija perverzije, nego sve čini da raste ideologija, ideja, istina nacionalnog zdravlja, da jača volja za nacionalnim samoodržanjem, širenjem i veličinom. To je imperativ čija je formula: rađajte se i množite! Ona znači život, homoseksualizam je smrt! Uskliknimo zato danas složno i gromko:

**Smrt organiziranom homoseksualizmu!**

**BORBA SE NASTAVLJA –  
ZA DOM SPREMNI!**

**NOVA HRVATSKA DESNICA**

## IZVADAK IZ BRODSKOG DNEVNIKA S/S "IZABRAN", STR. 105-107, DNE 5. IX. - 6. IX. 1926.

(Putovanje Manchester - Philadelphia, teret: u sovrnji [balastu, pritezi, bez korisnog tereta])

Priredio: **Divo Bašić**, Dubrovnik

Spašavanje pomoraca američkog škunera "Albert W. Robinson" kojeg su izvršila četvorica članova posade parobroda "Izabran" (Atlantske plovidbe "Ivo Račić") na Atlantiku, blizu američke obale 5. rujna 1926. godine, detaljno je opisao u svom dnevniku pomorski poručnik (III. časnik) Mario Petrić:

*"Ponedjeljak, 6. IX. 1926. U 0.20 h pm opazio se je na horizontu neki brod koji nakon jednog sata se mogao ustanoviti da je to neki jedrenjak koji plovi lijevo i desno kao bez stalnog cilja, sa rasklimanim jedrima i dvjema provenim jarbolima prelomljenim.*

*U isto doba javlja radio-telegrafskim putem američki obalni cutter 'Marcontin' ['Marcoutin']: any vessel passing disabled schooner 'Albert W. Robinson' please to notify'. U istinu nakon malo se je jasno čitalo najavljeno ime po krmi jedrenjaka.*

*Zapovjednik javi radio-telegrafskim putem slučaj i poziciju jedrenjaka a zatim upita istoga upotrebivši internacionalni kodex signala sa dvjema zastavama, da li treba kakve pomoći. Nakon izmjene signala uspostavilo se da uslijed prodora vode žele da napuste brod, a da njihov čamac je neuporabljiv. Istodobno dobi se brzojav od američkog razarača 'Cummings' veleći, da će biti na licu mjesta oko 6.30 h pm, a uz to da se pazi na jedrenjaka u neposrednoj blizini. To bi se bilo rado učinilo, ali vidjevši da vrijeme prijeteći da pogorša te da u 6.30 h pm je već mrak pa spašavanje bi bilo više otežćano, a možda i nemoguće, odlučio se zapovjednik uz očito pregaranje, da dađe spustiti desni čamac u more. Nebo bijaše pri zapadu tamno i gusto prikrieno sa gomilama cumulusa [niskih grudastih oblaka], dok ostali dio mjestimice čisto ili prekriveno laganim stratusom [vrsta oblaka].*

*Iz sjevero-istoka duvao [puhao] je svjež vjetar a s iste strane debelo more dizaše silne valove na kojima koli [koi] jedrenjak toli [doli] parobrod žestoko valjahu. Sva posada pohrli čamcu koji nakon malo časa se spustaše*



*u more potpuno opremljen za spašavanje i četvoricom od posade, od kojih bijahu: prvi časnik Antun Bianchi, treći časnik Mario Petrić, kormilar Perušina Ilija te kormilar Vujović Gracija.*

*Čamac uz neopisiv napor četvorice praćen zaprepaštenim očima obiju posada sretno stigne do stradajućeg broda, koji uslijed silnog valjanja pravljahu naokolo vrtloge koji prijetljahu čamcu da se prevrne i izgubi među valovljem, pa je uslijed toga prekrćavanje bilo usporeno. Nakon dobačenih konopa sa čamca i broda, stradali se sedmorica pobacaju u more i naglo bjehu povučeni u čamac.*

*Dok se je isti borio nemirnim elementima, vraćajući se k parobrodu, jedrenjak bijaše ovijen gustim dimom i živim plamenom koji krvavo odsijevaše na gusto tada rastrtom nebu pri večernjem sumraku.*

*Jezovit prizor upotpunjavaše lađica, krcata, koja kao igračka divljeg valovlja, čas se podizala na površinu a čas nestajala među srdobom mora. Sva posada spravna čekaše dok se ista približi brodu. Ali uslijed silnog ljuljanja broda, iskrižanog mora i jake struje čamcu u kojem bijaše već i velika količina mora, ne bijaše nikako moguće da se približi brodu, te se odlučio da se spusti nekoliko konopa koji srećom stignu na dohvat čamcu. Bojeći se najviše mraka od-*

luči se spasiti ljude privezavši svakoga konopom i brzo vukući na brod. Tako bi spašena najprije posada jedrenjaka a zatim kormilare Vujovića i Perušinu, a u lađici ostadoše prvi i treći časnik Bianchi i Petrić. Sav napor da se na ikoji način spasi čamac bijaše uzaludan, jer uz to nastade mrkla noć i kudikamo veća pogibelj da se s njime izgube i časnici.

Toga radi obojica se privezaše konopima i bacise u more a čamac prepustili njegovoj žalosnoj sudbini. Čamac bi spušten u more na 4.15 h pm, a zadnji časnici bijahu izvučeni na brod u 7.45 h pm, tako, da je trajalo spašavanje (sa čamcem puna 3 ½ sata.

Svjedok konačne borbe bijaše američki razarač 'Cummings' koji stigne u času kad su se časnici borili da spase čamac. Nakon izmjene od nekoliko bezžičnih brzozava u pogledu stradalih i spašavanja, brod se okrene u svoj smjer prema Delaware Bay u 7.50 h pm.

Od posade spašene sa stradajućeg schoonera, bijahu usve sedam ljudi i to:

Zapovjednik: Eldom D. Brown

I. časnik: John B. Scott

II. časnik: George Wood

Mornari: W. C. Wilson, Henry Green, Ralph Stewart i Iphran Griffon."

(/Poručnički/ Dnevnik Marija Petrić-a pomorskog poručnika (razdoblje 4. IV. 1926. do 6. IX. 1926.), str. 84-88).

Mario Petrić je od američkog predsjednika Calvina Coolidgea (predsjednik SAD-a od 1923.-1929.) dobio kanočo (dalekozor dvogled). Na vanjskoj strani lijevog okulara ispod crnog pokretnog prstenastog dijela stoji natpis posvete:

"FROM THE / PRESIDENT OF THE UNITED STATES / To MARIO PETRITCH THIRD OFFICER OF THE / YUGOSLAV STEAMSHIP IZABRAN / IN RECOGNITION OF HIS HEROIC SERVICES IN EFFECTING THE RESCUE AT SEA ON / SEPTEMBER 5 1926 OF THE CREW OF THE / AMERICAN SCHOONER ALBERT W. ROBINSON".

Dalekozor ima kožni okovratnik, te je u originalnom svijetlo-smeđem etuiju. Proizvođač je

Bausch & Lomb Optical Co., Rochester, N. Y., U.S.A., danas možda najpoznatiji kao proizvođač čuvenih naočala za sunce Ray Ban.

Američki predsjednik Calvin Coolidge (1872.-1933.) svojevremeno je rekao:

"Nikoga još nikada nisu slavili zbog nečega što je dobio. Slava je bila nagrada za ono što je dao".

(John Maks Templeton, *Knjiga životnih zakona iz cijeloga svijeta, /200 vječnih duhovnih načela/,* Mozaik knjiga, Zagreb, 1999, str. 305).

Zanimljivi su zapisi olovkom unutar korica prije prve stranice Knjige obračuna administracije, S/S "Preradović" (razdoblje svibanj 1937., zapravo 1938., do 22. IV. 1938., nekadašnjeg Jugoslavenskog Lloyd, Split):

"I wondered why cheap, undistinguished, popular music always has such power to dig up the past and bring unwelcome memories!?"

"Život je naš kao dan. Ljudi se rađaju u razna doba; lako je onima, koji se rode u jutro... ti će uživati svijetlost cijelog dana... A što će raditi oni, koji se rode zajedno s rađanjem noći?... teško, brate, njima... cijelu će noć uzaludno tražiti dan, jer kad se ovaj bude rađao, umrijeti će u zagrljaju noći."

**Ovim putem se iskreno zahvaljujemo nasljednicama pok. Marija Petrića koje su dalekozor (dvogled), dnevnike, bilježnice određivanja pozicije broda i devijacije, te knjigu obračuna administracije poklonile Pomorskom muzeju u Dubrovniku 15. lipnja 2011. godine.**



## HOMO - PROVOKATORI! VAN IZ HRVATSKE!!! (2)

*Mladen Schwartz*, Zagreb

### NOVA HRVATSKA DESNICA: ZAŠTO SMO PROTIV GAY – PRIDE – PARADE?

#### § 1. UZROCI HOMOSEKSUALNOSTI.

Nenaravan je svaki oblik spolnosti koji isključuje mogućnost začeca i rađanja. Homoseksualnost može biti genetski uvjetovana, urođena, stečena, povremena, usporedna s heteroseksualnim nagnućima, ili pak slobodno izabrana kao vid pomodno-snobovskog prenemaganja. Može biti i inducirana: poticana medijskom promičbom i agitacijom homoseksualnih udruga. U svakom slučaju, ona je nenaravna, "nenormalna", i kao takova nepoželjna.

#### § 2. STAV PREMA HOMOSEKSUALNOSTI.

Jedan dio pučanstva (možda 1, 2 ili 5 % - bojovni homoseksualci te postotke iz manipulativnih pobuda mnogostruko umnažaju) u svim je prostorima i vremenima naginjao homoseksualnosti. Povijesno je stav prema njoj varirao: od osude za grijeh, oštre protimbe i kažnjivosti (uključiv internaciju u tamnice i logore, klinike i ludnice, te smrtnu kaznu), pa do ravnodušne snošljivosti, koja u njoj vidi "privatnu stvar". Homoseksualnost je smatrana i bolešću, koju ne treba kažnjavati niti moralno osuđivati, nego liječiti. U dekadentnim epohama, kao što je današnja, u njoj se nastoji vidjeti tek jedna među brojnim ravnopravnim i slobodno biranim alternativama ozbiljenja ljudskosti.

#### § 3. POLITIČKA HOMOSEKSUALNOST.

Kroz povijest, homoseksualnost se očitovala i kao kulturalni, pače politički fenomen. Ako je bila antifeministička, misoginska, zadobivala je desne crte (od antičke grčke pederastije do kružoka Stefana Georgea, nacional-socijalističkih SA-postrojbi i neohitlerovske skupine oko Michaela Kühnena u suvremenoj Njemačkoj). Lijevi pak homoseksualizam do danas ide ruku-pod-ruku s ostalim skupinama "emancipacije" po-

put anarhista, feminista, lijevih ekologa te boraca za "životinjska prava".

#### § 4. HOMOSEKSUALNA AGRESIJA I SUBVERZIJA.

Suvremeni provokativni, agresivni, bojovni homoseksualizam sa svojim jurišnim odredima (i terorističke nam "ružičaste pantere" najavljuju!) predstavlja oruđe demokratske subverzije te sredstvo specijalnog, psihološkog rata što ga neprijateljske inozemne službe vode s ciljem razaranja nacionalne samosvijesti i duhovne substance, te uništenja psihosomatskoga zdravlja pojedinih naroda i pospješivanja procesa dekadencije što u njima djeluju.

#### § 5. CRTE BOJOVNOG HOMOSEKSUALIZMA.

Bojovni se homoseksualizam prepoznaje i po slijedećim značajkama: politiziran je i ideologiziran, infiltrira se u institucije; njegovi prvoborci **često nisu homoseksualci** (Dorino Man-





zin!), a uklopljeni su u strategije homoseksualne internacionale; on mobilizira i aktivira pristataše; organizira se, želi biti pokret; djeluje i javno i iz sjene, agitira i propagira (*agitprop!*); manipulira općinstvom; zavodi mladež; tjera heteroseksualnu većinu u stidljivu defenzivu i obranu svoje normalnosti od optužbi da je "socijalno uvjetovana bolest". Napokon, razvijajući djelotvorne strategije imunizacije, unaprijed tabuizira svaku kritiku, dočekujući je polemičnim floskulama poput "homofobije" (dočim sâm, uz homofiliju, promiče nezatomljenu homomaniju).

## § 6. POPUŠTANJE PRED HOMO-AGRESIJOM.

Bojovni homoseksualizam u dekadentnoj sredini lako uspeva nametnuti svoje zahtjeve i stavove ispranim demokratskim mozgovima. O čemu zdravo društvo nikako ne bi raspravljalo, čemu bi posvetilo tek pokoji umorni osmjeh, postaje svakodnevna tema medijskih rasprava "za i protiv": (opscene, besramne, ekshibicionističke) "gay-parade", (apsurdni) homoseksualni "brakovi", (zločinačko) homoseksualno posvajanje djece... Umjesto da se razgovara o posvemašnjem potonuću ljudskog dostojanstva kroz homo-agresiju, govori se o homo-zahtjevima, koji se uzimlju smrtno ozbiljno.

## § 7. UVIDJETI OZBILJNOST PROBLEMA.

Homoseksualnost je ozbiljan problem i složena pojava, i zavrijeđuje odgovarajući odgovorni pristup. Homoseksualnost dobrim dijelom briše razlike spolova, **poženšćuje muškarca**. Homoseksualnost je kriva za veliki dio pošasti kopnice. S druge strane, mnogi su geniji i heroji, mnogi vrhunci ljudskoga roda, bili homoseksualni, ali nisu od svoje nastranosti činili životno i svjetonazorno pitanje. Propagandna galama koju danas moramo slušati, i "gay"-aktivizam kojemu nas permisivna posthrvatska "država" izlaže na milost i nemilost, nešto je najgore što se moglo dogoditi i samim homoseksualcima.

## § 8. PRAVO NA SAMOBRANU.

Nema homoseksualnih "prava". Postoji samo pravo naroda na samoobranu od homo-agresije. Ali za tim se pravom mora posegnuti, valja ga, kao i svako pravo, uzurpirati, inače je konzumirano i prije konzumacije.

## § 9. ROPSKI NARODI OSOBITO UGROŽENI.

U ranjivim i duševno nesamostalnim, a politički nesuverenim narodima poput hrvatskoga, intelektualni i medijski homo-teror nailazi na plodno tlo i stoga, jer se vjeruje kako bezpogovorno popuštanje hirovima vremena može pospešiti ulazak naroda u društvo većih i boljih, a zapravo iskvarenijih i dekadentnijih.

## § 10. HOMO CONTRA CRO.

U Hrvatskoj, bojovni homoseksualizam predstavlja tek pomoćni odred za destruiranje "ustaške države", pa ga zato valja smatrati petom kolonom jugokomunističkog neopartizanskog *revival*-a. Osobito je pritom degutantno da narod izložen demografskoj smrti nemoćno dopušta nesmiljeno divljanje zagovornika spolne jalovosti. S gnjušanjem primamo k znanju da je

**zagrebački gradonačelnik Milan Bandić odlučio golemim sredstvima iz proračuna (narodni novac!) pripomoći ovogodišnju međunarodnu (!) "gay-pride-paradu" u Zagrebu**, čiji žitelji žive na rubu egzistencijalnog minimuma, a pothvati nacionalno-kulturnih dimenzija osuđeni su na propast zbog nedostatka sredstava.



## § 11. NARODE, NA OTPOR!!!

NOVA HRVATSKA DESNICA, imajući u vidu sve ovdje izrečeno, poziva pučanstvo glavnoga hrvatskog grada Zagreba da se ove godine masovno i žestoko usprotivi neukusnoj i agresivnoj «gay»-provokaciji, kojom se, u skrajnjoj liniji, ne cilja drugo negoli, za račun unutarnjeg i vanjskog neprijatelja, okameniti sadašnje stanje nacionalnog idiotizma.

## POZDRAV ŠTOVANIM HRVATIMA IZ HRVATSKE ULJUDBE OD ANDRIJE PLEŠNARA

Redovito čitam, ali i odlažem svaki primljeni broj GLASNIKA HUPA i visoko cijenim misao kojom otvarate oči Hrvatima. To je ono što je potrebno. Glasnik čitam i odlažem od broja 18 i imam u svezi toga jednu molbu.

Molio bih, ako imate, da mi on-line pošaljete brojeve od 01-17, te brojeve 19, 25, 47, 54, 68, 108 i 113. Ne znam kako ove brojeve od 17 nisam ostavio na eksternom harddisku, a one do 17 nisam ni znao da izlaze, dok me prijatelj Mirko Antunović, inače profesor zemljopisa u Bugojnu - BiH - moj nekadašnji radni kolega (profesor sam povijesti i zemljopisa) nije obavijestio da je u tijeku jedan dobar časopis ... i tako to, ako ste u prilici, molim da mi on-line pošaljete tražene brojeve, a ako niste hvala Bogu i puno dobrih želja.

ANDRIJA PLEŠNAR <dugi00@net.hr>  
8. lipnja 2011. 10:21

*Cijenjeni g. Profesore,*

*Udovoljit ćemo Vašoj želji čim dospijemo. Koristimo prigodu, također Vas obavijestiti, da uskoro mijenjamo izgled, pa i sadržinu, naših internetskih portala, prvenstveno [www.hrvatskauljudba.hr](http://www.hrvatskauljudba.hr) i [www.svakovamdobro.hr](http://www.svakovamdobro.hr) (TV), te ćete kroz FORUM, kojega uvodimo češće moći javno reći što mislite. Još nešto: pokrećemo novi on-line, ali – vjerojatno i tiskani - časopis "Bosansko hrvatstvo", gdje očekujemo suradnju Vas i Vaših prijatelja, Hrvata, ne gledajući na vjeru, diljem nam drage Bosne i Hercegovine.*

*Srdačan pozdrav i dobro zdravlje*

*dr. sc. Tomislav Dragun*

*P.S. - Radim na knjizi "Pojam, pojava i prezime Dragun". Znam za Dragune u Rami, ali i u Bugojnu (poznam Ivana iz Bugojna, sad bi trebao biti u Jajcu), pa ako na nešto o tomu naletite, molim Vas pošaljite mi.*

## KOME JE TO CILJ DA SE PLASIRAJU LAŽNE INFORMACIJE?!

Što se iza toga krije?

*Branko Stojković, Bjelovar*

U tjednom listu „Bjelovarac“ od 2. lipnja 2011., na stranici 2. i 3. pročitao sam:

Kako je Đurđa Adlešić pozvala u Bjelovar potpredsjednika Vlade RH, Domagoja Miloševića, da upozna poduzetnike i predstavnike lokalne i regionalne samouprave.

Ono što me je doslovno naljutilo, da napišem ovaj tekst je – kada sam vidio objavljenju sliku u tom „mizernom“ listu – kako politička elita: Miroslav Čačija (HSS), Damir Bajš (HSS), Antun Korušec,..., obilaze proizvodni pogon „Koestlina“.

A (k) tome novinar je napisao: „Kako potpredsjednik Vlade RH, Domagoj Milošević je fasciniran "poslovnim rezultatima" poznate bjelovarske tvornice Koestlin.

Od toga posjeta „vladinog povjerenika“ nije prošlo malo više od dva tjedna – a poznata bjelovarska tvornica koja ima gotovo svoju tradiciju 100 godina, **gasi svoj pogon u Bjelovaru**. Na 13. lipnja 2011. u toj tvornici je ostalo raditi oko 20-tak radnika. Ne piše da je Koestlin je otpustio 180 svojih radnika i da **seli cijelo svoje postrojenje u BiH-a**.



Tvornica Koestlin potpuno gasi u Bjelovaru svoju proizvodnju.

Kada smo kod poslovnih rezultata Koestlina, moramo spomenuti da ta tvrtka već dva desetljeća bilježi poslovne gubitke.

Kome je cilj nas lažno dezinformirati?

Zašto mi kao grad egzistiramo na novinskim i političkim dezinformacijama?

Zašto se skriva pravo stanje i „slika propasti“ našeg grada i županije Bjelovarsko-bilogorske. Dokle ćemo moći živjeti na lažima i obmanama?

Ne treba zaboraviti da, dok je bila gradonačelnica Đurđa Adlešić, to gotovo isto je napravila i s poznatom tvrtkom „Sirela“ Bjelovar.

Mliječna industrija pala je u ruke Luki Rajiću, koji je odvezao cijelo postrojenje iz našeg grada.

Te, poslije Rajić je „Sirelu“ prodao, a u Bjelovaru je ostalo nešto zgrada i kompleksa što je pod dugovima,..., koje se prodati (ne)može.

Laže se o godišnjem prihodu i stabilnosti „Koestlina“, a to čini **Krešimir Pajić, predsjednik Uprave**, bjelovarski političari i novinari...



## SVETI OČE S NAMA TI ĆEŠ BITI, A ZA EU JOŠ ĆEMO VIDITI

Lisabonski memorandum.... Pusićkina  
pudlica...

Prof. Žarko Marić, Zagreb

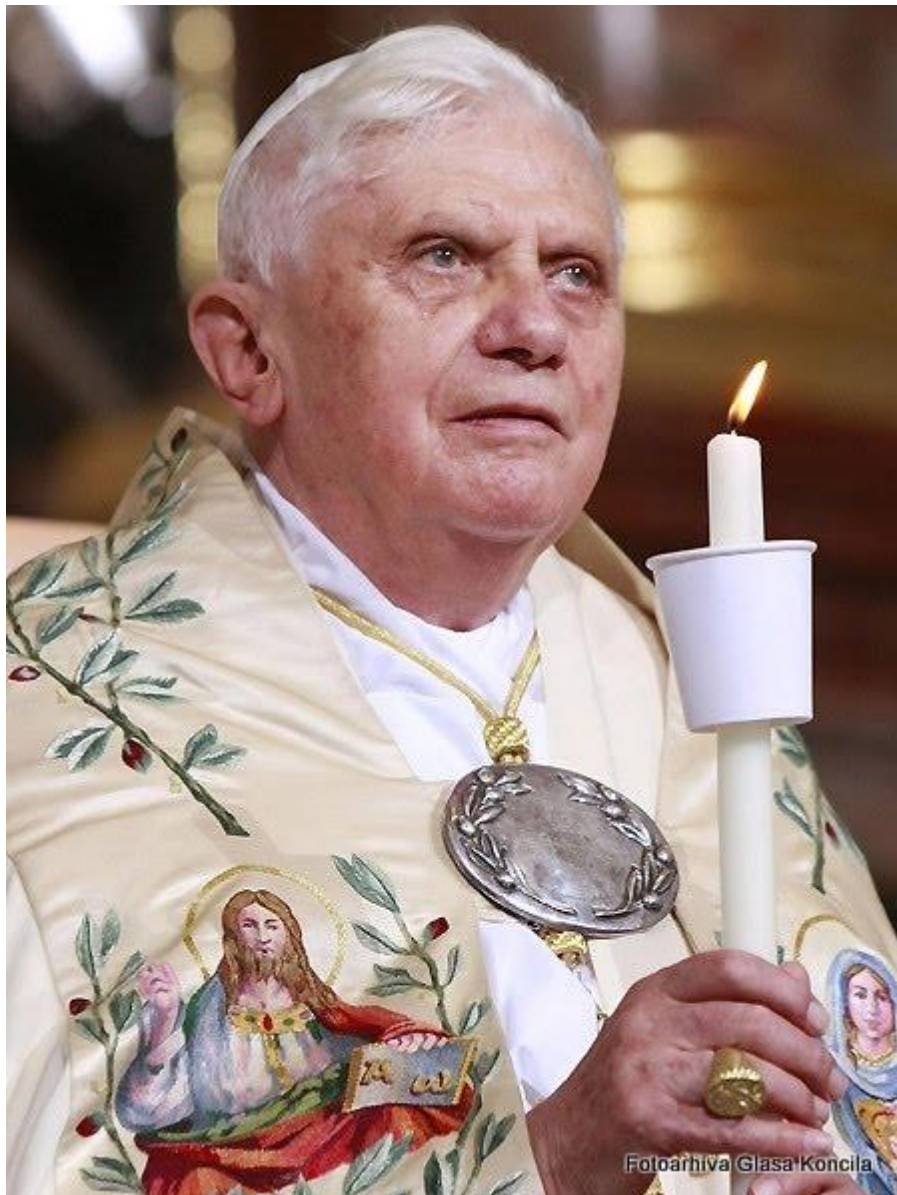
Neka ovaj moj tekst bude mali odjek od silne medijske grmljavine, koja je pratila posjet moralne vertikale - Svetoga Oca Hrvatskoj. Ona meteorološka grmljavina praćena olujnim nevremenom, 4-5. lipnja nad Zagrebom je od Boga naručena, podkriješću to i dokazom, od strane pisca ovih redaka!

Dijeleći nezadovoljstvo sa mnogima koji su bili

tužni zbog činjenice, da će čisti Sveti Otac, i po cijenu velikih poniženja, **morati gaziti po tito zaprljanom Kazališnom trgu**, kritičkim stihom sam se priključio onima koji su zahtjevi- ma, proglasima, peticijama i svim drugim prihvatljivim sredstvima prosvjedovali protiv ovakvih odluka naših svjetovnih i duhovnih farizeja.

„DRAGI BOŽE U DUŠU NAS BIJU,  
NA TRG ŠALJI SVETOGA ILIJU.“

Baš su te sramotne, crvenom farbom zamazane ploče personifikacija svih naših negacija, neprijateljstava i velikog zla napravljenog nad nama.



Ratni pobjednici, onima kojima nisu glavu odrubili svim silama nastoje da je promjene. I kod nas su mnogima glave promijenjene.

Sveti otac je naš prijatelj.

S nama dijeli bolnu sudbinu, da je kao mlada, iz najboljih namjera, bio zanesen najprirodnijim nacionalnim romantizmom. „Dobrim namjerama je popločen i put u pakao“ rekao je netko još davno. S dobrim namjerama nam i Sveti Otac preporuča put u EU. Prihvatimo to kao njegovo iskreno viđenje, ali učinimo sve da dođemo do LISABONSKOG MEMORANDUMA kojega skrivaju od Svetoga Oca i od nas kao zmi- ja noge, a koji je prednacrt Ustava EU, za nas 100 puta gori, i od NAČERTANIJA i od SRPSKOG MEMORANDUMA iz 1986. po kojem bi nam ostalo sve iznad linije Virovitica-Karlovac-Karlobag, a po ovom memorandumu ostajemo, ne samo i bez toga nego i BEZ SAMIH SEBE.

Vidio sam ja, i ne samo ja, taj Lisabonski EU memorandum u zraku još prije desetak godina,

kada sam na Glavnom zagrebačkom trgu, nažalost samo pred stotinjak prisutnih, u mikrofon izgovarao velike riječi:

*Nad našom Hrvatskom su se nadvili  
crni gusti oblaci.*

*EU globalo imperijalistički,  
EU globalo kolonijalistički,  
EU globalo okupatorski...*

Šareni špijunski daždevnjaci su se već spustili i preplavili naše medije, političke stranke, udruge civilnog društva i duge državne strukture. Kada se iz tih oblaka kiša bude ispadala, u Hrvatskoj neće trava rasti i cvijeće cvjetati nego će Hrvatska i Hrvati nestati. Popratio sam to i stihovima:

*Sve što pišem vjerovat ne mogu,  
istina mi nanosi tegobu.*

*Još vjerujem moj narode u Te,  
da ćeš pronać do izlaza pute.*

I druge Papine, reklo bi se rutinske poruke o obiteljskim vrijednostima i zakonskoj zaštiti života, izazvale su grmljavinu.

Ako i svi liječnici tvrde da je zametak ljudsko biće, ako zdravo oko vidi da je zametak fotografija malog formata koji u sebi sadrži isto ono što i fotografija velikog formata, onda se pitamo zašto je potrebno biti vjernik da bi se sve to vidjelo.

Zaista to vidi svak tko želi vidjeti.

Kao što činimo sve da zakonski zaštitimo pravo na život svakog čovjeka, uključujući djedice i bakice koji su se naživjeli i puno toga doživjeli, učinim o sve da zakonski zaštitimo život i malim nemoćnim nogometasima i rukometasicama u maminim pupama.

I Pusićkina slatka i umiljata pudlica, koja radosno i čilo skakuće oko njenih nogu i po njezinim koljenima, je sve te osobine imala sakrivene još dok je bila mali zametak, a koje osobine tjelesne i duhovne su se kasnije, razvojem samo rascvjetale.

Trudio sam se koliko je to moguće, o ovim bolnim temama što blažim rječnikom progovoriti, i ispričavam se onima koji to teško podnose. Sveti Otac je ispraćen i ovakvim stihom:

*SVETI OČE S NAMA  
TI ĆEŠ BITI,  
A ZA EU  
JOŠ ĆEMO VIDITI.*



**prof. Žarko Marić**

## "LISINSKI": PRVI HRVATSKI IGRANI SLIKOPIS (4)

### USAVRŠAVA SE HRVATSKA SLIKOPISNA PROIZVODNJA (2)

**Marijan Mikac**, ravnatelj Državnog slikopisnog zavoda "Hrvatski slikopis" govorit će na D.K.P. Zagreb o slikopisnoj proizvodnji, Zagreb, br. 31 – 1. kolovoza 1943.

Zato sam tražio od svojih suradnika, da rukopis ili skrate tako, da se snimi slikopis od 400 m ili produži na kojih 2.500 m. Odlučili smo se sporazumno za ovo posljednje. I doista ćemo imati govoreći slikopisna podpume dužine. Kako je to uspjelo? Uspjelo je tako, što su prije svega izabrani izvrstni, neumorni, i nadareni suradnici djelom iz krugova tehničkog osoblja Hrvatskog državnog kazališta u Zagrebu, a dielom su uzeti u službu stručnjaci iz slobodnog zvanja. Ovdje napose moram spomenuti arhitekta za unutarnje uređaje g. Kopajtića. Ovi su ljudi, pod vodstvom nekolicine slikopisnih stručnjaka, stvorili prava čudesa. Radilo se neumorno po čitave noći, nije se gledalo na radno vrieme, je li običan radni dan ili nedjelja i blagdan. Sve je, svaka pojedinost, dobro promišljena, a kad se nešto nije moglo ostvariti na jedan način, pokušalo se na drugi.

Gg. Miletić i Marjanović, prvi kao redatelj, a drugi kao voditelj proizvodnje, dali su sve od sebe. Velikih zasluga ima g. Žedrinski, koji je kao i svi drugi stručnjaci pokazao ne samo sjajan talenat i volju za rad, nego i izvanrednu sposobnost prilagodjivanja zahtjevima slikopisnog stvaranja. Kazališni umjetnici, kao i novajlije u glumačkoj umjetnosti, takodjer su se brzo uživjeli u način slikopisne glume. To je bilo za nas slikopisne stručnjake ugodno iznenađenje. Čeka nas dođuš još mnogo posla, još mnogo velikih zadataka, dok slikopis Lisinski bude završen, ali po onome, što je do sada stvoreno, a to je više od polovice posla, izpunjava nas uvjerenjem, da će se započeto i dostojno završiti.

Napose se mora iztaknuti velika

pomoć gradonačelnika Wenera, koji je za snimanje nekih prizora ustupio svoju palaču u Dvercima, te intendanta Hrvatskog državnog kazališta prof. Žanka i glavnog inženjera kazališta Križanića.

Državni slikopisni zavod "Hrvatski slikopis" još prije druge godišnjice svoga obstanaka izaći će pred našu i europsku javnost jednim velikim slikopisom. Do toga nikad ne bi došlo — to se mora iztaknuti, — da Državnom slikopisnom zavodu "Hrvatski slikopis" zakonskom odredbom o njegovom osnutku nije omogućen rad po trgovačkim načelima, da mu nisu osigurana vlastita novčana sredstva do kojih dolazi u prvom redu od vlastitih slikokaza, te od iznajmljivanja inozemnih slikopisa. Samo na taj način mogla je naša slikopisna proizvodnja napredovati tako silnim zamahom.

Ma koliko se obćenito mislilo, da govoreći i zvučni slikopis predstavlja zapreku međunarodnoj izmjeni slikopisa, može se sa sigurnošću utvrditi, da takvo mišljenje nije točno. Nije važan jezik na kojem je slikopis snimljen, nego je važno kakav je slikopis. Na stvaranje malih naroda ne gledaju danas veliki narodi trgovački, nego naprotiv to stvaranje podupiru svim sredstvima. To je prije svega zasluga Medjunarodne slikopisne komore, koja je i hrvatskoj slikopisnoj proizvodnji već više puta do sada pružila svoju pomoć, Svaki narod, pa i najmanji može svoje slikopisne proizvode prikazivati u inozemstvu, ako su ti proizvodi dobri, a pogotovo, ako njegovim stvarateljima uspije dati nešto novo.

To vrijedi i za nas. Već nekoliko slikopisa kratke metraže prešlo je granice naše države, dok su mnogi prizori iz tjednika "Hrvatska u rieči i slici" prikazivani i dalje se prikazuju ne samo u Europi, nego su uzprkos rata prešli i na druge kontinente.

Ako se sve to ima pred očima onda se mirne duše može reći, da hrvatsku slikopisnu proizvodnju, ako se bude nastavilo kako se započelo i kako se radi čeka liepa budućnost.



## PREBIRANJE PO FILMOVIMA HRVATSKOG SLIKOPISA (4)

Enes Midžić, Zagreb

"Kardinal zločinac" (V. Mimica, 1953.)

Nakon toga najpoznatiji primjeri korištenja filmskih materijala NDH su u filmovima **Stepinac pred narodnim sudom** (F. Hanžeković, 1947.), **Pred narodnim sudom** (D. Zdunić, 1948.) i **Kardinal zločinac** (V. Mimica, 1953.)<sup>14</sup>, u kojem je, zanimljivo, **jedan od scenarista i dr. Branko Gavella**.<sup>15</sup>

Slijede filmovi **Alojzije Stepinac** (C. Michielli, 1954.), **Jasenovac** (B. Žižić, 1966.), **Evandjelje zla** (Đ. Kastratović, 1973.), **Krv i pepeo Jasenovca** (L. Zafranović, 1983.), **Put izdaje** (O. Kosovac, 1985.) i **Kula smrti** (V. Tadej, 1988.), **Stepinac - znak vremena** (J. Sedlar, 1991.).

Najznačajnija i najopsežnija uporaba arhivskih



Alojzije Stepinac nadbiskup

materijala je u TV seriji s 20 epizoda **Stvaranje Titove Jugoslavije** (1981.) i dugometražnom dokumentarnom filmu **Zalazak stoljeća / Testament L. Z.** (L. Zafranović, 1994.).

Naravno to nije sve, bilo je i drugih filmova kao i brojnih TV emisija u kojima se koriste arhivski materijali, uglavnom u kontekstu Drugog svjetskog rata i sličnih sadržaja. Ali **drugih podataka, uvida u samu filmsku građu i napisa izvan tog konteksta uglavnom nije bilo.**

<sup>14</sup> - Film je poznat i pod naslovom *Zasluge kardinala Stepinca*.

<sup>15</sup> - Ipak, Gavella nije naveden u zaglavlju filma kao jedan od scenarista. Očito je da je njegov suradnički status bio manjeg značaja. Gavella se nakon toga svega jednom javlja kao scenarist, i to u filmu *Vuk Karadžić* (M. Nikolić, 1964.).



Alojzije Stepinac u Svetoj Zemlji

**"BORCI ZA HRVATSKU" (3)**

*Slikovni izvještaj o izobrazbi naših vojnika u Stockerau Glazba: Lovro pl. Matačić Baletna glazba: Krešimir Baranović Trajanje: 19 minuta*

**Beč**

Dolazak vlakom. Pitomci u šetnji, ulice, Schönbrunn, Prater i provod u zabavnom parku.

**Soba "Svačić" (ulazak u sobu iz hodnika – vožnja – kamera iz ruke (?), srednji plan, krupni plan, blizi plan).**

**Bečka kavana**

Pitomac: Živeli dečki za završenu izobrazbu. Potkraj tjedna bit ćemo u Zagrebu.

Pitomci čiste oružje, odjeću i obuću.

Pitomac 1: Ne brini se toliko. Svi bi radije htjeli bit kotkuće. Dobro je ovdje. Danas navečer balet. Sutra u Beč.

Pitomac 2: I u Prater.

Glas iz offa: Abtreten. Mittagessen.

Pitomac 2: Gotovo dečki idemo dečki, idemo jest.

**Blagovaonica (total, blizi plan, total, srednji plan)**

Pitomci za vrijeme ručka čavrljaju. Smiješna zgoda s padanjem tanjura koja se veže uz udarac činela u sljedećem kadru.

**Operna kuća**

Neka glazba, pa glazba *Licitarskog srca*. Matačić dirigira. Baletna predstava *Licitarsko srce*. Vojnici u gledalištu.

**Jutro u baraci**

Poziv na ustajanje.

**Stockerau, crkva**

Odlazak na misu.



• S. E. Aloysius card. Stepinac frente a la casa parroquial de su aldea natal Krašić, donde fue, tras el presidio en Lepoglava (1946-1951), confinado desde 1951 y donde falleció el 10 de febrero del año en curso. • Nj. U. Alojzije kard. Stepinac pred župnim dvorom u Krašiću, svom rodnom mjestu, gdje je nakon tamnovanja u Lepoglavi (1946.-1951.), od 1951. bio zatočen i tu 10. veljače ov. g. umro.

## PRIKAZ NOVE KNJIGE: DR. SC. TOMISLAV DRAGUN: "ŠTEFAN FÜLE & 40 JARANEN", I. KNJIGA (2)

Knjižnica Brlog, Knj. V, Nakladna zadruga Ognjište, Zagreb, 2011, 393. str. (nastavak iz br. 120)

*Divo Bašić*, Dubrovnik

Stoga je problematičan stav europskih predstavnika koji podupiru nositelje ovog sustava, nemoralne ljude koji su u stanju 'prodati i rođenu mater', a EU im je dobrodošao poligon ostvarenja „osobnih, pohlepnih i nezasićenih, megalomanskih interesa“ mimo hrvatskog naroda kao 'stoke sitnog zuba'.

Nadalje, „hrvatskim nacionalnim gospodarstvom i imovinom drma nekolicina novopečenih bogataša, komunističkih operativaca i pouzdanika predvođena I. T., M. A., F. G. - 'skrbničkim carem' u Z. b., A. L., R. Č., E. T. i drugim sl.) kao da su samo oni popili svu ekonomsku pamet svijeta. Glavne hrvatske banke su 'šaptom i preko noći' došle u ruke komunističkih pouzdanika, provjerenih izvršitelja njihovih nakana i planova, F. L. u Z. b., B. P. u P. b. Z., iako nitko i nikada nije donio odluku o njihovoj privatizaciji, kao da su Hrvati zatucano roblje, na razini Krapinskog pračovjeka“.

Potporu nije zavrijedio RH-politički sustav „u kojem se sva vrijedna poduzeća, s bogatom tradicijom, s nadasve vrijednim nekretninama i u obliku vrlo kvalitetnog zemljišta, bez ikakve stručne procjene, primjerice PK B., PIK V., prodaju za samo jednu kunu, kao da još živimo u vremenima, kad je vrijedilo Lenjinovo načelo o privatnicima, naročito seljacima, da su oni društvene štetočine koje treba - jednostavno - čim prije potamaniti. Potporu nije zavrijedio ni RH-sustav „kroz koji su preko isturenih komunističkih klonova: D. O., J. A., M. H. i M. K., grofa G. E., M. K., S. H., G. I., kroz „kuponsku privatizaciju“ hrvatski branitelji i prognanici opljačkani za milijarde eura“.

Besmisao podupiranja europskih predstavnika političkog sustava RH očit je zbog toga jer u

njemu „još uvijek vrijede komunistički zakoni o navodnoj zloupotrebi položaja i ovlasti u privatnim poduzećima (čl. 292. i 337. Kaznenog zakona), a koje u hrvatskom pravosuđu - batinom protiv svih neposlušnih i nepoćudnih - primjenjuje boljševička oligarhija pod zapovjedništvom ozloglašenog V. Š. zv. Sova, jugokomunističkog doušnika i operativca, preko upregnutih poslušnika: M. B., D. C., B. H. i J. O., kao da mi Hrvati ne znamo što je pravo, iako na području nekadašnjeg Rimskog Carstva živimo već tisućama godina“.



EU-predstavnici također podupiru sustav „u kojem su javna glasila koncentrirana glasila u rukama nekoliko komunističkih moćnika i njihovih podobnika poput N. P. i njegova E. P. H. (nekada glavnog urednika komunističkog ideološkoga časopisa 'Polet'), a uz financijsku pripomoć svemoćnog I. T., J. H. s 47 lokalnih radio-postaja i 'M.-servisom', kao da hrvatski narod nikada nije čuo što su to novine“, te se „prodaja novina i časopisa ('T.') nalazi čvrsto u rukama 'najbogatije' komunističke obitelji A. T.“. Dragun (HUP) upozorava da hrvatski narod to sve vidi i da neće još dugo „živjeti u redovničkoj, pokorničkoj šutnji“, te da nije „toliko blesav, kad se govori o Poglavlju 23. u pristupnim pregovorima RH s EU, pa nije u stanju spoznati da je prvenstveno riječ o pravosuđu i ljudskim pravima, a ne tek o nekoliko tričavih korupcijskih milijuna kuna“.

## JEDNA DEPUTACIJA (4)

**Dr. Ante Pavelić**, "Hrvatska pravoslavna crkva", Madrid, 1984.

*"Ja nisam nikada bio niti se osjećam Srbinom, već uvijek Hrvatom. Rodjen sam u Sriemskoj Mitrovici od majke Hrvatice katoličke vjere i otca Hrvata pravoslavne vjere. Živila Nezavisna Država Hrvatska!"*

General-poručnik Gjuro Gruić  
Glavar Glavnog Stožera  
Hrvatskih Oružanih Snaga  
pred partizanskim "vrhovnim vojnim sudom" u Beogradu mjeseca rujna 1945.

Ti što nosiš tu propagandu, počese nam govoriti, da mi nismo Hrvati, jer da su Hrvati katolici, a mi da smo pravoslavni i zato da smo Srbi. Ma ljudi su pitali kako to, do sada smo bili uvijek Hrvati,<sup>2</sup> a kako sada od jedanput da nismo. Što tu ulazi vjera? Katolici Hrvati, Pravoslavni Hrvati! Kako i zašto bi sadamoralni postati Srbi, kada smo u hrvatskoj, a ne u Srbiji.

2 - Da to nije bilo osamljeno mišljenje, pokazuju i sliedeće rieči svećenika Hrvatske pravoslavne crkve, Vase Šurlana, koje vadimo iz njegovog članka objavljenog u "Hrvatskom Ognjištu" u Salzburgu (Austrija) godine 1951.:

"Meni su rekli moji parohijani u Gornjim Sredicama, kraj Bjelovara, tamo još prije 1918., Ni-

kifor i Nikola Radančević, da su pravoslavni Hrvati, a ne Srbi. Možda su ti ljudi sada Srbi i komuniste, a ja sam Hrvat, isto kao i moja kći Jagoda, koja je u Trgovačkoj akademiji u Zemunu 1934. godine izjavila, da je — Hrvatica...

Ne zanašam se nekim posebnim osjećajima, nego kad treba neka i moj sin danas-sutra podje da pogine za pravednu stvar; ali neka bude među junacima, koji se nisu ogriješili o svoju Hrvatsku, nisu je izdavali i preokretali na drugu stranu...

Da nije bilo strašnog terora u Jugoslaviji, diktiranog iz Beograda, sigurno se ne bi njena sudbina onako razvijala. Uklanjavao je taj teror sve što mu je smetalo, pa i patriarhu Varnavu i kneza Pavla. Teror je bio strašan, a srbska crkva se pokazala slabo Kristova i postala je sliepa služkinja tih terorista, kao što je sada služkinja Kremlja ili kakvog drugog političkog centra, ali nikako ni Božja ni Kristova službenica...

Molitva srbskog svećenika je kao molitva sentmaškog paroha srbobranskog u Bačkoj 1848. godine za vrieme Košutove bune i bitke kod Srbobrana — St. Tomaša, koji je upao u oltar, bacio se na koljena i zavapio: "Bože, ašće nesotvoriš serbsku pobjedu — njesi Bog!"...

Kakvo je to mjerilo kod ljudi? Kad su u mirno doba u beogradskom parlamentu padali hrvatski narodni zastupnici kao pilići strijeljani, onda je to bio junački čin jednog heroja, a kad je rinut narod u rat 1941. godina i kad se u onoj groznici štošta događalo, onda su samo ustaše bili koljači i najerniji zločinci na celoj kugli zemaljskoj". (Opazka 1. i 2. izdanja knjižice "Istina o tobožnjem prekrštavanju pravoslavniha" godine 1953. i 1971. u zbirki "Hrvatska Misao", Buenos Aires, Argentina. Izdavatelj i urednik Marko Sinovčić).



Gregorij Maksimov  
Ivanović Germogen  
Mitropolit  
Hrvatske Pravoslavne Crkve

## SRPSKO-BUGARSKI RAT 1885. (2)

hr.wikipedia.org

### BUGARSKA

Rusija je povukla svoje dužnosnike iz bugarske vojske u znak demonstracije protiv ujedinjenja.

Bugari nisu imali dovoljno časnika. Uzdali su se u svojih 40 mladih časnika s ruske vojne akademije, koju su neki od njih završili samo mjesec dana prije izbijanja sukoba, a neki su dali svoje završne ispite odavno.

Ni vodnika isto nije bilo dovoljno, pa je zato 30 kadeta unaprijeđeno u vodnike. Ukupno je kroz vojarne u Kneževini Bugarskoj i Istočnoj Rumeliji prošlo 86.000 ljudi, a zajedno s dragovoljcima i "opolčenicima" ih je bilo nešto preko 100.000.

Bugarsko pješništvo je raspolagalo starim puškama (starih više od 10-15 godina), a topništvo je sačinjavalo 200 naprava, od kojih je 40 bilo pokvareno i beskorisno.<sup>9</sup>

Strjeljiva također nije bilo dovoljno, kao i uniformâ. Njih su posjedovali samo redovnici, a volonteri i "opolčenci" su nosili vlastitu odjeću. Hrana se prikupljala uglavnom iz javnih dobrovoljnih pružanja ili donacijama bogatih Bugara iz inozemstva. Medicinska njega u ovom trenutku je bila na niskoj razini - u Bugarskoj je bilo samo 150 liječnika i 8 veterinarâ koji su morali brinuti za sve konje u konjaništvu kao i za prtljage u komori. Vojnih bolnica nije ni bilo.<sup>10</sup>

Vojska je bila podijeljena u dvije skupine: na istočnu, gdje je bila većina vojske i koja je bila usmjerena na tursku granicu; i zapadnu skupinu, koju su činile preostale postrojbe na srpskoj granici. Bugarski ratni plan je bio koncentriran na rat protiv Osmanskog Carstva, ali ne i protiv Srbije.<sup>10</sup>

Vidin i Trn su bili dodatno ojačani.

Kada je rat proglašen, akcijski plan je bio sljedeći:

Slabija zapadna skupina trebala je braniti pozicije dok ne pristigne pojačanje od istočne skupine, nakon čega će se pripremati napad. Prije početka vojne akcije, zapadna skupina je bila podijeljena u dvije podskupine - opet na zapadnu - koja je bila odgovorna za zaštitu grada Sofije, i sjevernu - koja je trebala obraniti Vidin. Zapovjednici su bili kapetan Atanas Uzunov i major Avram Gudžev, koji je u to vrijeme imao najviši čin u bugarskoj vojsci. Vrhovni zapovjednik nad svim bugarskim armijama je bio bugarski knez Aleksandar I. Battenberg.<sup>10</sup>



## KO SU ŠUMADINCI? (1)

Srbi o Šumadincima

*Mile Nedeljković*

### Kada i kako je naseljavana Šumadija?

Prema etnološkim istraživanjima u prvoj polovini ovog veka, u Šumadiji je, kao najprivlačnijoj oblasti useljavanja, stapanjem doseljenika iz svih srpskih oblasti nastao jedinstven, **novi fizički i psihički tip stanovnika**, koji je Cvijić označio kao novi etnički amalgam ili novi psihički varijetet.

Savremena istraživanja potvrđuju tokove istih selidbenih struja i istovetni proces etničkog prožimanja u Šumadiji.

Obilje prirodnih pogodnosti i preduslova bitnih za ljudsko življenje u Šumadiji bili su poznati i pračovjeku, čije je prisustvo na ovom području nesumnjivo, što potvrđuju i brojna nalazišta iz starijeg i novog kamenog doba.

Današnje stanovništvo Šumadije, **koja se praznila i punila prilikom svakog velikog rata**, praćenog seobama, **pretežno je novijeg postanja** i ono je veran odraz istorijske sudbine srpskog naroda u poslednja tri veka. Razmatrajući svojevremeno prošlost i **etnički sastav Šumadije**, velikan naše nauke Jovan Cvijić je ustanovio dve vrste uzroka seoba i useljavanja u Šumadiju tokom vekova, **u kojoj se izgubilo i sa doseljenicima stopilo stari-načko stanovništvo**. U prvoj vrsti su istorijski i psihološki uzroci seoba: turska naježda, uzimanje dece u janičare, seobe prouzrokovane austro-turskim ratovima, migracije zbog buna, pljačkaške krdžalijske horde kao uzrok raseljavanja, seobe usled verskih gonjenja i preseljavanja kao posledica ratova za nezavisnost.

Druge vrste su ekonomski uzroci: siromaštvo zemlje matice, klimatska kolebanja (više uzastopnih sušnih godina, presušivanje izvora, nerodica, glad), sukcesivne seobe ili migracije u etapama, plemenska netrpeljivost, pečalba, argatovanje, i sl.

Kao što je poznato, uslovi za život u Šumadiji su blagodatniji no u većini srpskih oblasti. Zbog

toga, za razliku od drugih oblasti, **iseljavanja iz Šumadije nije bilo**. Po tome, kako je Cvijić primetio, Šumadija „kao da je stvorena da apsorbuje sav suvišak stanovništva koje se brzo umnožava priraštajem i doseljavanjem.“

Osobito je Šumadija početkom XIX veka, usled poznatih istorijskih događaja, privukla migracione struje ne samo iz bližih, i tada neoslobodjenih srpskih krajeva, već i iz najudaljenijih, pa tako, na primer, „**u niskoj Šumadiji ima doseljenika od Velesa i Bitolja, pa i od Khatranice i Gramatika, blizu Olimpa.**“

U Šumadiji, gde, prema ispitivanju Cvijićevih đaka i sledbenika, prevagu u stanovništvu imaju doseljenici sa crnogorskih Brda, osobito sa visoravni oko Durmitora i od Pive, zatim od Pešteri i Sjenice, odvio se jedinstveni proces prilagodavanja stanovništva i njegovog mešanja i stapanja.

U poslednjih nekoliko vekova je na nemirnom



Šumadija okružena Srbijom



Šumadinac

balkanskom tlu **ispremeštano sve stanovništvo od Demir-kapije na jugu do Zagrebačke gore na severozapadu**, ali, po Cvijićevom uočavanju, „nigde se doseljenici nisu tako brzo prilagođavali novoj geografskoj i društvenoj sredini i **nigde se nisu toliko ukrštali kao u Šumadiji**, slobodnoj i svojoj državi, gde su i zemlju mogli slobodno zauzimati."

U zapadnoj Šumadiji **starinačko stanovništvo je u zanemarljivom broju**, a u istočnoj Šumadiji i Pomoravlju se stopilo sa **doseljenicima dinarske, kosovsko-metohijske i šopske struje**. Po ispitivanju Todora Radivojevića (1911), u celoj Lepenici je **svega jedanaest porodičnih skupina čiji su preci tu prebivali i u vreme Velike seobe 1690. godine**.

Stapanjem ovih selidbenih struja, kako međusobno, tako i sa pripadnicima slabijih struja (timočko-braničevska i tzv. inversna, koja se povrnila preko Save i Dunava), nastalo je biološko izjednačavanje.

### Zgusnuta snaga srpskih zemalja

I premda stanovništvo doseljeno iz dinarskih oblasti čini većinu u Šumadiji, mešanjem, međusobnim prožimanjem i uticajima doseljenika i starijeg stanovništva, **stvorena je nova etnička grupa - Šumadinci, koja, razumljivo, nema čiste dinarske osobine**.

O ovoj snažnoj etničkoj kombinaciji, koju naziva **šumadijskim varijetetom**, Cvijić kaže da je stvorila nov etnički amalgam i obrazovala **nov fizički i psihički tip stanovništva**. Otuđa, drugim rečima, po Cvijiću: „U Šumadiji je zgusnuta snaga svih srpskih zemalja".

Tokom avgusta 1995. godine Šumadija je ponovo preživljavala neke stranice svoje istorije. U okrutnoj vrelini leta videli smo tada tužne povorke nevoljnika, prognanika iz Republike Srpske Krajine, koji su, bežeći ispred genocidnog nasrtaja Tuđmanove Hrvatske, spas potražili u zemlji matici. Mnogi od njih i u Šumadiji. Ovakvo masovno zbežavanje u Šumadiju nije viđeno od 1809. godine, kada se ovamo zaputilo **po-bunjeno srpsko stanovništvo** sa Sjeničko-pešterske visoravni.

A pre ove masovne seobe, posle Drugog svetskog rata, tiho i u stalnom mlazu, doticalo je i srpsko stanovništvo sa Kosova i iz Metohije, slivajući se pretežno ka Podunavlju, ili se nastanjujući u prikrajku većih mesta, stvarajući svojevrstne doseljeničke kolonije. Kao treći značajniji kontigent stanovništva što je pristiglo u Šumadiju mogu se označiti doseljenici iz Stare Raške i Crnogorskih Brda.

Uzroci i razlozi svih ovih useljavanja su trojaki. Krajišnici su bežali od ustaškog noža, oni s Kosova i iz Metohije su, obespravljani, bežali iz sopstvene države od šiptarskog nasilja, dok su se žitelji Stare Raške i Crne Gore, pojedinačno i prirodno, doseljavali u potrazi za boljim uslovima življenja.

Nijedan od motiva ovih dolazaka nije nov, i nijedna od ovih skupina takođe nije nova. Sve one, u dugom nizu decenija i vekova, imaju svoje prethodnice. Šumadija je za njih novina. Oni, međutim, Šumadiji - nisu.

## ANTE VRBAN (1)

*fra Martin Planinić, Mostar*

Predsjednik:

Druže poručniče, uvedite optužene Miloša Ljubu i Vrbana Antuna. Publiku molim da ostane na svojim mjestima.

Nastavlja se glavna rasprava protiv optuženih Miloša Ljube i družine zbog krivičnih djela po zakonu o krivičnim djelima protiv naroda i države.

Optuženi Vrban Ante neka izade pred mikrofon. Možete sjesti.

Optuženi Vrban prilazi mikrofonu i naklanja se predsjedniku suda.

Predsjednik:

Optuženi Vrban! Da li ste razumjeli optužnicu?

Optuženi Vrban:

Jesam.

Predsjednik:

Da li se osjećate krivim?

Optuženi Vrban:

Osjećam se krivim.<sup>1</sup>

Predsjednik:

Što ste vi, optuženi Vrban. bili na početku rata?

Optuženi Vrban:

Ja sam do početka rata bio seljak i opskrbljivao sam planinarski dom na Velebitu.

Predsjednik:

Što ste radili u času okupacije, u času ulaska Nijemaca i Talijana u našu zemlju?

Optuženi Vrban:

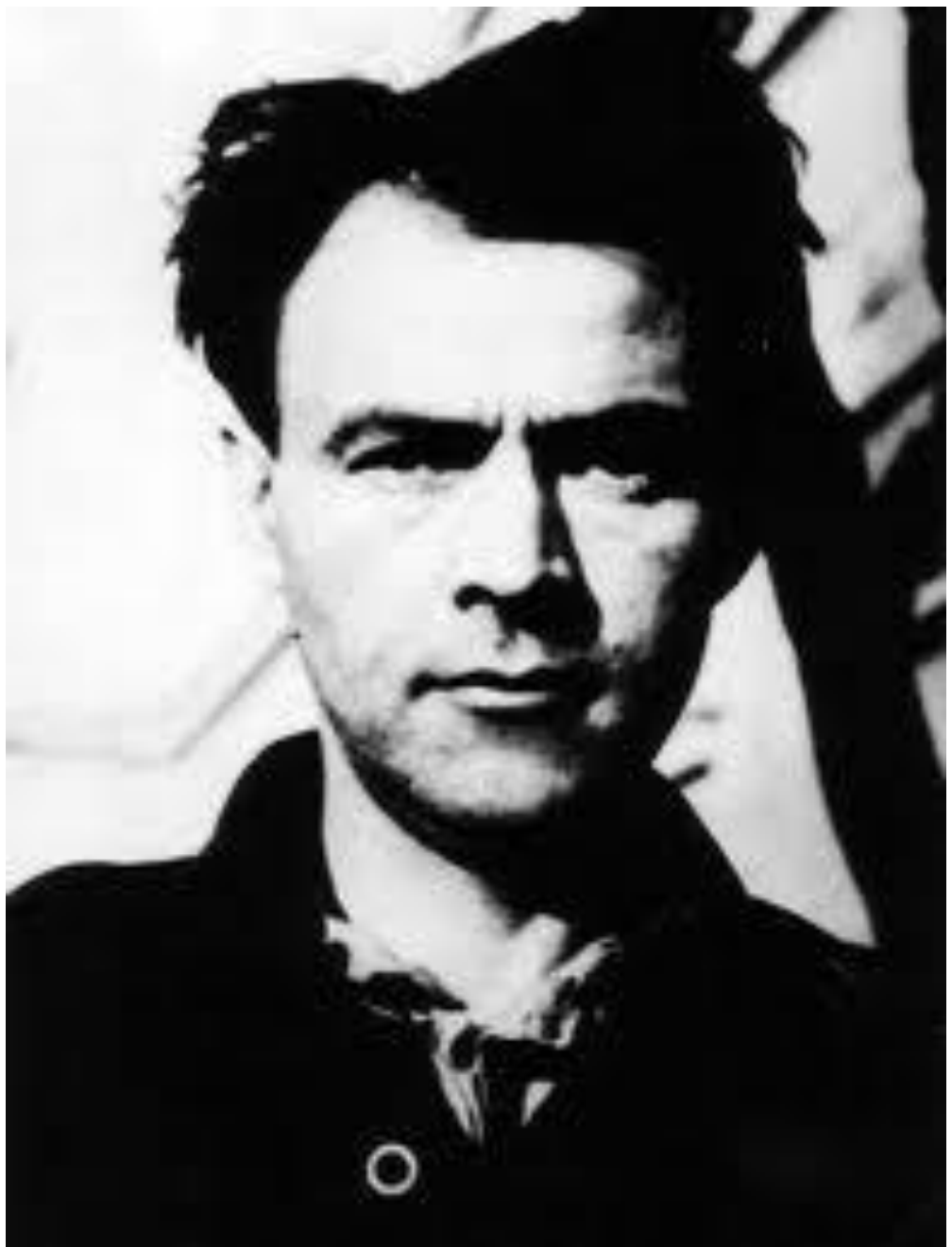
Kad je bila jugoslavenska mobilizacija, povukao sam se u šumu sa par stotina ljudi, a kad je proglašena nezavisna država Hrvatska pošao sam u Karlobag, gdje sam preuzimao vlast.

Predsjednik:

Zašto ste se povukli u šumu?

Optuženi Vrban:

Nisam htio ići u vojsku.



Ante Vrban

Predsjednik:

Da li ste bili član takozvane zaštite?

Optuženi Vrban:

Bio sam član zaštite.

Predsjednik:

Da li ste kao takav aktivno radili u času okupacije?

Optuženi Vrban:

Vježbao sam zaštitu za vrijeme Jugoslavije, ali kad je došlo do uspostavljanja hrvatske države došao sam u Karlobag iz šume, a kad su došli poglavnik i drugi, poslali su me u Oštarije. Zadržao sam se kod kuće do 27. travnja 1941. i onda sam otišao u vojsku.<sup>2</sup> Dobrovoljno sam se javio u ustaše.

Predsjednik:

Što je bilo dalje?

Optuženi Vrban:

Na Oštarijama sam ostao nekoliko dana, a kad je došao Luburić bila je u Oštarijama likvidacija šest stotina ljudi i kao svi ostali tako sam i ja ubijao. Bilo je likvidirano oko 600 Židova.

Predsjednik:

Vi ste bili prisutni?

Optuženi Vrban:

Jesam.

Predsjednik:

Vi ste ubijali?

Optuženi Vrban:

Jesam.

Predsjednik:

Na koji način ste ubijali?

Optuženi Vrban:

Ubijali smo i puškama, i koljem, i noževima, na sva načine. Većinom su ubijali seljaci. To je takav val da su svi seljaci ubijali.

Predsjednik:

Seljaci-ustaše?

Optuženi Vrban:

Bili su civili.

Predsjednik:

Ali su postali ustaše?

Optuženi Vrban:

Bili su i ustaše, bila je ustaška treća satnija.

Predsjednik:

Vi ste bili među ustašama?

Optuženi Vrban:

Jesam.

Predsjednik:

Da li ste ranije kao zaštitar razoružavali jugoslavensku vojsku?

Optuženi Vrban:

Kad sam došao u Karlobag, jugoslavenska vojska bila je razoružana.

Predsjednik:

Opišite nam kako se vršilo klanje Židova na Velebitu?

Optuženi Vrban:

Oštarije, tamo nije bilo logora, nego je logor bio u Slanu na otoku Pagu. Kad je otišao Luburić i zapovjednik Ivan Rakić. Luburić je rekao da će doći dva transporta s ljudima, koje će se pobiti na Oštarijama. Ja sam u ta dva transporta učestvovao. To je bilo oko šest sto (sic)<sup>3</sup> Židova koji su poubijani koljem, sjekirama i noževima i pobacani u jamu.

---

<sup>1</sup> - SZ: 5. Petanjek str. 4.,155.; 6. Rajković str. 1-5., 156-160.; 7. Benedik str. 1-5.,161-165.; 8. Gjurgjen str. 1-5.,166-170.; 9. Juračić str. 1-5.,171-175., i 10. Kara str. 1-3.,176-178. (rukopisom označene stranice od 155. do 178.).

<sup>2</sup> - SZ: 1 Gjurgjen: str. 1.,134.

<sup>3</sup> - SZ: 1 Gjurgjen: str. 2.,135.

## HRVATSKA I USTAŠTVO (10)

*Mile Boban*, Texas, USA

Kako sam već pisao u prošlim opisima o Velebitskom ustanku, potrebno je sada reći da je ustanak uspio više, nego se je očekivalo. Teško je bilo u početku predvidjeti bilo kakav domet ustanka. Ali, po jugoslavensko-kraljevskoj reakciji, ustanak je nanio veliku štetu "jugoslavenskome" ugledu. Strani tisak je na široko o tome pisao, što je kraljevski dvor jako razljutilo, ali je već bilo (pre)kasno.

Dr. Andrija Artuković sada odlazi u emigraciju. Sastaje se s Poglavnikom u Zadru, Rijeci, Austriji, Italiji, Njemačkoj i Belgiji. Razrađuju planove rada.

Dr. Mladen Lorković, dr. Branko Jelić, dr. Mile Budak i drugi neumorno rade u Njemačkoj. 12. ožujka 1933. godine zastupnik Hrvatskog Oslobođilačkog Pokreta Marko Došen prisustvuje makedonskom Saboru svih makedonskih bratstva, koji je održan u mjestu Gornja Džumaja.

Već 30. ožujka hrvatski iseljenici u jučnoj i sjevernoj Americi upućuju Ligi Naroda i na sve vlade u svijetu Memorandum, s koji upozoruju na opravdanost borbe za slobodu i državnu nezavisnost. Memorandum je providen s 58.648 potpisa.

Na sve intezivniji rad hrvatskih ustaša u emigraciji, kraljevski dvor u Beogradu je uzrujan i ne miruje. Poslali su svoje uhode u Belgiju da kidnapiraju dr. Andriju Artukovića, što im je i uspjelo.

Inače, Ustaški Ustav sačinile i vlastoručno potpisale ustaše utemeljitelji u Zagrebu, dana 12. veljače 1929. godine.



*Mijo Babić - Giovanni*

Eto, dragi moji Hrvati. Smatrao sam potrebnim iznijeti i opisati Ustaška Načela i Ustaski Ustav, kojega vi niste imali priliku čitati niti što pozitivna o njemu znati.

Znali ste samo ono što su vam Beograd i njegove sluge servirali.

Usporedite Ustaška Načela s temeljima drugog zasjedanja AVNOJA u Jajcu 29. novembra (studenoga) 1943. godine, i izbrojite koliko puta Ustaška Načela spominju hrvatsko ime, Hrvatsku Državu, slobodu hrvatskom narodu, njegovu nezavisnost itd., a koliko puta AVNOJ spominje hrvatsko ime, Hrvatsku Državu, slobodu hrvatskom narodu, njegovu nezavisnost itd.

## BAZALO (59. nastavak)

*Dr. Mile Budak*, hrvatski književnik, političar i državnik

Kaja je i za malom iskreno zaplakala, jer ju je bila zavoljela onako slabušnu i bespomoćnu, kao svoju rođenu. Otkad je na nju pala briga i veličina zadaće žive prave majke, sva se je preporodila, te joj se u gdjekojem času učinilo, da bi s potpunim uspjehom mogla svojim životom, svojom snagom i krvlju nadojiti tog malog anđelka, koji bi osjetio, da iz njezinih dobrih grudi teče samo slatko majčino mlijeko. Tako se je bila zanjela i uživala u tu svoju zadaću, koja joj je mogla pasti u dio samo - nad mrtvom majkom.

Kad j umrla ta najmanja, Kaja je usredotočila svoju ljubav i pažnju i opet na najmlađe dijete, a to j bio mali Jadre, kojemu još nije bilo ni osamnajst mjeseci. On je bio zdrav, čvrst momčić, hodao je neumorno i bez i najmanjeg obzira na trnje i kamenje, pa je padao kao vrećica i više se koturao nego išao. Ništa ga to nije smetalo. Kad bi se teškom mukom uspravio i opet stao na noge, zamahao bi ručicama kao razvijenom zastavom, il razapetim jedrima, pa opet zaplovio i ljusnuo koliko je dug i širok. Tako je to išlo naizmjenice i neumorno, a Kaja je nastojala, da mu pomogne i da ga posve privije k sebi kao bršljanovu lozu. Mali joj je uzvrćao ljubav ljubavlju i nije više mogao bez nje. Po danu se je vrtio nprekidno oko nje, a po noći je spavao s njom zajedno sa još jednom curicom, dok je ono dvoje najstarijih spavalo s ocem u sobi, na majčinu mjestu.

Katinom je smrću Maleta posve ubijen i upropašten, te se jedva snalazio, dok je Kaja istom sad osjetila pravu veličinu i slasti i muke potpune žene. Sva se je preporodila i nekako postala drugačija i u licu i u držanju.

- Propadošmo, nevista - reče joj Maleta dese-



*Velebitska Degenija*

tak tjedana poslije Katine smrti, kad je već progledao i počeo razgovarati i s njom i s drugima. Jedva se je oporavljao i kad bi bio sposoban, da jasno reče, što osjeća, što ga najviše boli i tišti, bio bi morao naglasiti, da ga je najstrašnije udarila po mozgu sudbina djece bez majke. Nije to prvi slučaj, da se je ovako dogodilo u Kresojića obitelji: umre mlada žena, ostane četa nejake, nedorasle djece, koju svi odrasli i vole i paze, ali - djeca ipak skoro redovno većinom pomru. Maleta j otvorenih očiju gledao pred sobom taku sudbinu svoje djece, pa ako bi mu bilo dopušteno birati, da mu umru sve četiri curice, a da ostane sam mali Jadre ili da umre on sam, a ostane ostale četvero djece, on bi se bez ikakova razmišljanja odlučio, da zadržji Jadru, a pregori ostale. A mali je sad najmanji, još nije ni progovorio, još nije prebolio ni jedne pošasti, koje dolaze na svako dijete savršenom točnošću - ništa on još nije prošao, a najmanji je, nejačak je kao crvić, pa kako se onda može nadati, da će ga moći spasiti?!

Kaja je točno pogađala njegove muke i bojazni, pa je nstojala da mu ih smanji i olakša baš tom pažnjom, koju je posvećivala svoj djeci, a napose malom Jadri. Ona je razumjela i sadašnji njegov uzdah, koji je bio krvav od njegovih ra-

na, a prodoran do nebesa svojim vapajem i molitvom za pomoć i milost, pa mu je odgovorila veoma toplo i blago:

- Nemoj, jadan striče, tako. Ne griši duše, kad ti je Svemogući da ovaku lipu i zdravu dičicu. Un će i' i uzdržati, i tebi pomoći ---

- E, moja vridna nevista ---

- Samo se ne smiš nikad pripadati, pa će sve dobro biti.

Lako j' divaniti, al je teško držati i nositi.

Ona je i sama dobro znala, da je tako, pa j' zašutila.

U kući je bilo sve u dobrom redu kao i za pokojne Kate, no na Maleti se je jasno vidjelo, da ne može ovako dugo izdržati. Nemiran je, nezadovoljan i nikad ne zna, što mu zapravo nije po volji, a nije sposoban ni da se bilo čim zabavi i prevari, pa da lakše nosi. Kaja je sve više i više dolazila na pomisao, pa i do zaključka, da mu mora reći, da se ženi. Vjerovala je, da je to najprirodniji i najpametniji izlaz, a prije ili poslije mora poći tim putom. Misao je dozorila i pretvorila se u odluku, no ipak se nije usudila, da je sama ostvari. Osjećala je, da je preslaba, a da bi se smjela nadati uspjehu kod tog okorjelog i tvrdoglavog Kresojića, koji je još sav ispunjen tugom za izgubljenom dobrom i odanom družicom i strepnjom nad djecom, kojoj maćeha nikad ne znači sigurnu sreću. Nije to ono, što se obično lako i nesavjesno nabacuje na račun maćeha, al je ipak nešto, što vječno leži između djece pokojne majke i njihove žive pomajke. To je neka tajna života, koja je nepomirljiva, a gdje je drugačije, svakako je dokaz, da ima veća i jača veza nego je samo ona tjelesna. I ništa više!

Kaja je izabrala pravi put, posvećen Kresojića predajom i običajima, pa je svoje misli saopćila Josipu Lukičinu i molila ga, da razmisli i da učini,

što je potrebno, da se Maleta nekako smiri. Josip je odogovorio, da je već i sam pomišljao, da mu tako govori, pa je Kaji bilo tim lakše razložiti svoje misli. Nastalo je pitanje, koju bi za njega. Nije to lako, jer treba paziti na sve kao kad se ženi momak i još više radi djece, koju tu nalazi u kući i kojima mora nekako nadomjestiti majku. Kaja je mnogo razmišljala i o tom pitanju, pa mu je spomenula nekolke mlade udovice i nekolke djevojke, koje su malko zaostale, pa bi pošle i za udovca, pogotovo, kad se radi o Kresojiću. Josip je svaku vagao i ogledavao na sve strane i vidje, da i Kaja ima i dobro oko i valjano mjerilo, pa je pohvali. Obećao je, da će uhvatiti prvu dobru zgodu, da nasamu govori s Maletom.

Prolazili su i dalje dani i tjedni, a Kaja nije mogla opaziti na Maleti, da se je na što odlučio. Sve je tekao jednolično jedan dan za drugim, jedan jednak drugome kao jaje jajetu. Zanimalo ju je, da li mu je Josip što govorio, no nije htjela pitati, da ne bi starac pomislio, da se njoj žuri s tog, što joj je teško obavljati sve kućne poslove i još se brinuti za djecu. Da joj je bilo doista teško, to je istina, al bi bila voljela umrijeti nego to bilo čim i bilo kome pokazati, pa da umre od napora. Što god je radila, činila je veoma rado i draga srca, pa bi je veoma boljelo, da bilo čime pokaže raspoloženje, koje bi moglo dovesti do zaključka, da nerado obavlja poslove, koji su joj kao svetinja prirasli srcu i koje je smatrala svojom najuzvišenijom zadaćom. Štjela je i čekala, da vidi, kako će to dugo tako još potrajati, a da će se on ipak najzad odlučiti za ženidbu, to joj je bilo posve jasno i naravno, jer ne može mlad čovjek tako ostati. Najzad, on ne smije računati s radnom snagom Kajinom, jer se i oni mogu podijeliti. Tako je ona mislila, i zaključivala, da mu je ženidba neizbježiva.



Velebitska degenija

## BOŽJI PUSTOLOV (25. nastavak)

Daleki putevi Franje iz Ksavera

Josip Badalić D.I. – Zagreb, Voćarska 106

### Probijen led

Unatoč svemu ispočetka se nitko ne obraća. Jednoga dana brat Fernandez propovijeda, a Franjo se kraj njega moli. Neki zlobnik probija se kroz svijet i pljune Fernandezu usred lica. Brat je bio španjolski plemić i po običaju trebalo bi da mu mačem smrska glavu. No brat vadi mirno papirnati rubac, ponizno obriše lice i propovijeda dalje. Vidio je to neki ugledan čovjek i veliki protivnik Franjin. Držanje brata sine poput munje u njegovoj duši te iza propovijedi dolazi k njima u kuću, moli za krštenje, i to je bio prvi kršćanin u Jamagukiju.

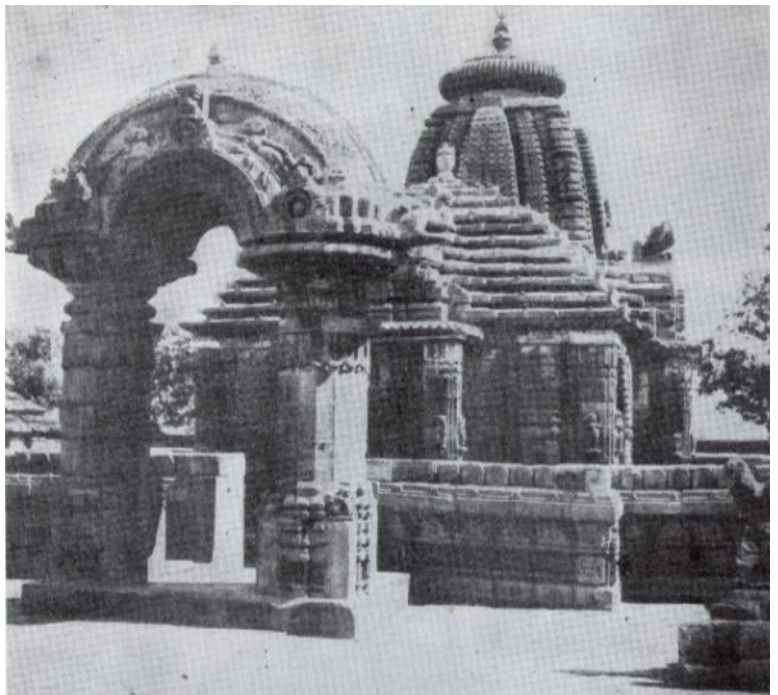
U dva mjeseca, pošto je tako dramatski probijen led, krstilo se 500 osoba, mnogo samuraja i drugih uglednika.

### Brat Lovro D. I.

Živio je u gradu voljen pjevač i dosjetljiv šaljiv-džija. Ružan, na jedno oko slijep. Pohlepan za znanjem, te se sa svojom bivom ili mandolinom na ramenu probijao do Franje i stavljao mu duboka pitanja. Osobito o smislu života, ako ga uopće ima. Više od odgovora osvojila mu je srce Franjina osobnost. Naročito ga je dirala misao što je Franjo prevalio tisuće kilometara kroz toliko pogibli, a bez ikakva zemaljskoga dobitka. To ga je sklonilo da ostavi mandolinu i šale, a priključi se Kristu i Crkvi uz Franju. Taj ga dočeka raskriljenih ruku, nadjene mu ime Lovro i odredi ga za katehetu i tumača. Trideset godina prolazio je kao brat pomoćnik Družbe Isusove Japanom te s najvećim žarom propovijedao Evanđelje. I nekog bonca obrati. Mnogi monasi koji ne puštahu Franje k sebi zvali su ga s poštivanjem u svoju sredinu. Uz dramatske doživljaje i mnoge pogibli djelovao je brat Lovro do 1592. godine kad je ležeći na rogožini u Nangasakiju spokojno preminuo zazivajući ime Isusovo.

### Učeni bonac

Kao opreka jednostavnom no genijalnom bratu Lovri živio neki bonac — Franjo mu ne spominje ime — koji je učio na najglasovitijem sveučilištu za kinesku znanost i konfuzionizam u Ašikagi. Smatrali su ga najvršnjim učiteljem. Dojadi mu budistička nauka te ostavlja samostan i oženi se. **Došao je razumom do uvjerenja da je Bog stvoritelj svijeta.** Pa kad je došao Franjo i to isto naučavao, prihvati njegovu nauku i obrati se. To veoma uzbudi svijet u gradu, a kršćani su se vrlo radovali. Franjo piše sada u Portugal Šimunu Rodriguezu neka šalje mnogo misionara, ali sposobnih i jakih za sve napore. Jer Franjo sam mora da je imao izvanredno mnogo snage, morao je biti čudo samozataje da raspravlja, dan i noć s bistrim i učenim ljudima. Sada moli iz Evrope za učene ljude,iskusne i utvrđene u kreposti. Teško mu je bilo zbog potreba i poslova prepustiti i svagdanju svetu misu, koja je bila za nj ushit i sreća. No Franjo se odriče Boga radi Boga, a upravo je to srce potpunog predanja i mističkih doživljaja.



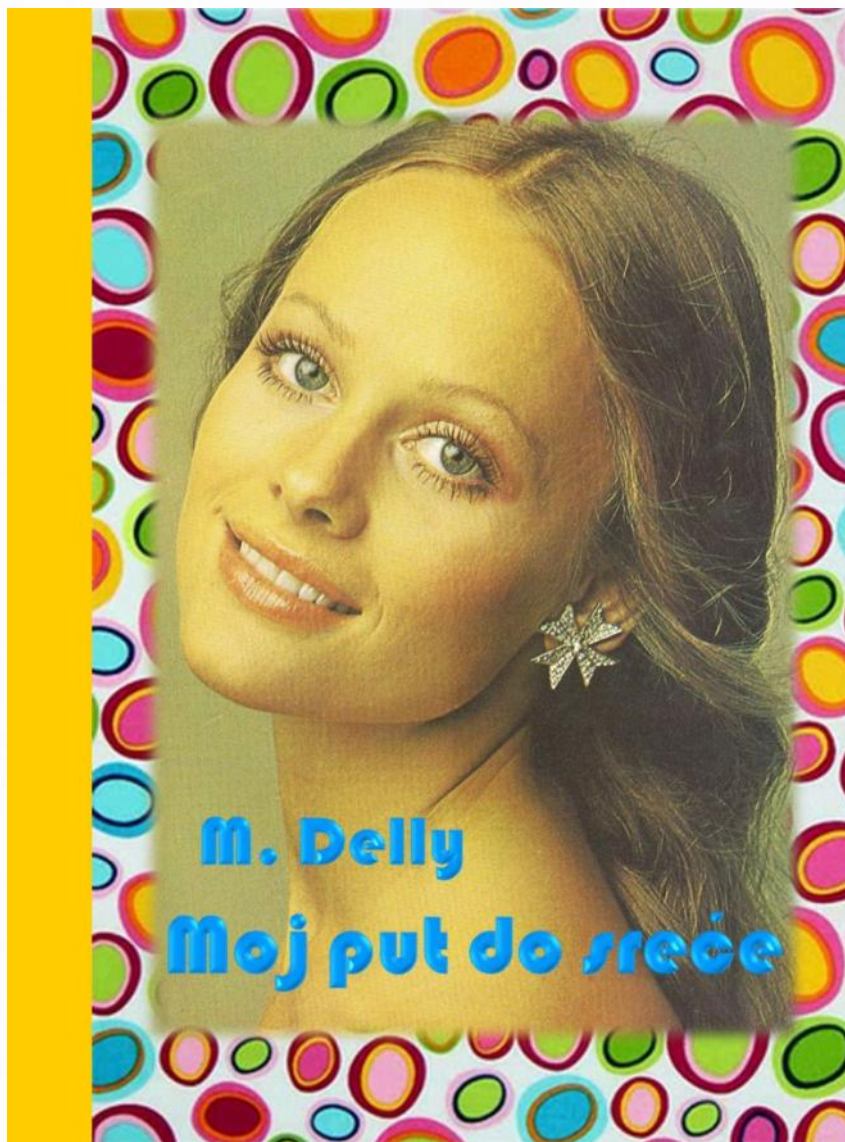
Teški kameni blokovi poganskih hramova svojom hladnoćom stezali su toplinu i plemenitost duše

# Hrvatska knjižara

internetska knjižara i antikvarijat  
[www.knjizara.hrvatskauljudba.hr](http://www.knjizara.hrvatskauljudba.hr)  
[hrvatska.knjizara@gmail.com](mailto:hrvatska.knjizara@gmail.com)

Vam predstavlja novo izdanje knjige:

M. Delly:  
Moj put do sreće



Hrvatski  
uljudbeni  
pokret

**Udruga za zaštitu  
prava građana**

Pete poljanice 7  
10000 Zagreb  
Hrvatska  
tel: +385 1 29-23-756  
fax: +385 1 29-23-757

[hrvatska.uljudba@gmail.com](mailto:hrvatska.uljudba@gmail.com)  
[www.hrvatskauljudba.hr](http://www.hrvatskauljudba.hr)  
[www.svakovamdobro.hr](http://www.svakovamdobro.hr)  
[www.pravednostiljubav.hr](http://www.pravednostiljubav.hr)  
[www.borovnicaunas.hr](http://www.borovnicaunas.hr)  
[www.redangus.hr](http://www.redangus.hr)  
[www.blackdragun.hr](http://www.blackdragun.hr)  
[www.laudonovgaj.hr](http://www.laudonovgaj.hr)  
[www.ne-kor.hr](http://www.ne-kor.hr)

Glasnik  
Hrvatskog uljudbenog pokreta  
Izlazi subotom

Nakladnik:  
**"OGNJIŠTE" Nakladna  
zadruga**

Uredništvo:  
**dr. sc. Tomislav Dragun**  
glavni urednik  
091/33-88-431

**Hrvoje Mirković**  
grafički urednik  
091/33-88-432

**Lovorka Dragun Mirković**, dipl. oec.  
za izdavača  
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:  
Zagreb, Pete poljanice 7  
[hrvatska.uljudba@gmail.com](mailto:hrvatska.uljudba@gmail.com)  
Idejno rješenje:  
© Hrvoje Mirković